

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ – ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Με άρθρο 106 του σχεδίου νόμου **προστίθεται** εδάφιο στην παρ. 3 του άρθρου 4θ του ν. 2251/1994 (Α' 191), που έχει ως εξής:

«3. Απαιτήσεις εκ των προτέρων πληροφόρησης, πέραν αυτών της υποπαρ. Α' της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, οι οποίες απορρέουν από ειδικές διατάξεις της ενωσιακής νομοθεσίας που διέπουν τις χρηματοοικονομικές υπηρεσίες, εξακολουθούν να ισχύουν. Η Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή κοινοποιεί τις εθνικές διατάξεις σχετικά με τις απαιτήσεις εκ των προτέρων πληροφόρησης στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι προμηθευτές υποχρεούνται να διαβιβάζουν αμελλητί στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή τους σχετικούς τύπους συμβάσεων, περιλαμβανομένων και των γενικών όρων συναλλαγών.»

2. Με την παρ. 1 του άρθρου 107 του σχεδίου νόμου **αντικαθίσταται** η παρ. 1 του άρθρου 13 του ν. 4021/2011 (Α' 218), που έχει ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1, 10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος.»

3. Με την παρ. 2 του άρθρου 107 του σχεδίου νόμου **αντικαθίσταται** η φράση «ακολουθεί τις διαδικασίες του άρθρου 24 του ν. 3862/2010» του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 13 του ν. 4021/2011, που έχει ως εξής:

«4. Τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος δύνανται να διανέμουν και να εξαργυρώνουν ηλεκτρονικό χρήμα μέσω φυσικών ή νομικών προσώπων τα οποία ασκούν τις δραστηριότητες αυτές εξ ονόματος των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος (αντιπροσώπων). Εφόσον το ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος επιθυμεί να διανείμει ηλεκτρονικό χρήμα σε άλλο κράτος - μέλος με πρόσληψη φυσικού ή νομικού προσώπου ως αντιπροσώπου, ακολουθεί τις διαδικασίες του άρθρου 24 του ν. 3862/2010.»

4. Με την παρ. 3 του άρθρου 107 του σχεδίου νόμου **αντικαθίσταται** η λέξη «Ανεξαρτήτως» και οι λέξεις «του άρθρου 17 του ν. 3862/2010» του πρώτου και δεύτερου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 13 του ν. 4021/2011, που έχει ως εξής:

«5. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 4, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος δεν εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα μέσω

αντιπροσώπων ή οποιουδήποτε άλλου φυσικού ή νομικού προσώπου. Τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, όπως ορίζεται στην περίπτωση α` της παραγράφου 1 του άρθρου 16, μέσω αντιπροσώπων, μόνο εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 17 του ν. 3862/2010.»

5. Με την παρ. 4 του άρθρου 107 του σχεδίου νόμου **προστίθενται** παράγραφοι στο άρθρο 28 του ν. 4021/2011, που έχει ως εξής:

«Τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος που έχουν εξαιρεθεί από την εφαρμογή διατάξεων δυνάμει του άρθρου 58 του ν. 3601/2007, δύναται να συνεχίσουν να ασκούν δραστηριότητες σύμφωνα με το Κεφάλαιο Ι` του ίδιου νόμου, μέχρι την 30ή Απριλίου 2012, χωρίς να υποχρεούνται να εφαρμόσουν τις διατάξεις των άρθρων 12 έως 19 του παρόντος Κεφαλαίου. Μετά την πάροδο της συγκεκριμένης χρονικής περιόδου και εφόσον τα εν λόγω ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος δεν έχουν λάβει άδεια λειτουργίας ούτε εξαίρεση κατά την έννοια του άρθρου 19, απαγορεύεται να εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα.»

6. Με το άρθρο 108 του σχεδίου νόμου **αντικαθίσταται** η περίπτ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 4261/2014 (Α' 107), που έχει ως εξής:

«δ) υπηρεσίες πληρωμών, όπως ορίζονται στην παρ. 3 του άρθρου 4 του ν. 3862/2010,»

7. Με την παρ. 1 του άρθρου 109 του σχεδίου νόμου, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 104, 105 και 107 αυτού, **καταργούνται** τα άρθρα 1 έως 83 του ν. 3862/2010 (Α' 113), που έχουν ως εξής:

«Ν. 3862/10 (ΦΕΚ 113 Α/13-7-2010) : Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις Οδηγίες 2007/64/ΕΚ, 2007/44/ΕΚ και 2010/16/ΕΕ που αφορούν υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, προληπτική αξιολόγηση προτάσεων απόκτησης συμμετοχής σε επιχειρήσεις του χρηματοπιστωτικού τομέα και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

(βλ. Και ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11)

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΣΚΟΠΟΣ, ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1 (άρθρο 1 της Οδηγίας 2007/64)

Αντικείμενο

1. Με το πρώτο μέρος αυτού του νόμου επιδιώκεται η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία των διατάξεων της Οδηγίας 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2007 «για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των Οδηγιών 97/7/ΕΚ, 2002/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της Οδηγίας 97/5/ΕΚ» (ΕΕ L 319).

2. Ο παρών νόμος θεσπίζει τους κανόνες σύμφωνα με τους οποίους διακρίνονται οι ακόλουθες έξι κατηγορίες παρόχων υπηρεσιών πληρωμών:

α) Πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια της περίπτωσης (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007 (ΦΕΚ 178 Α΄) με τον οποίο ενσωματώθηκε η Οδηγία 2006/48/ΕΚ, περιλαμβανομένων των υποκαταστημάτων πιστωτικών ιδρυμάτων με καταστατική έδρα εκτός Ελλάδος, τα οποία λειτουργούν στην Ελλάδα, εφόσον η άδεια λειτουργίας του πιστωτικού ιδρύματος καλύπτει την παροχή υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων.

β) Ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια της περίπτωσης β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007, περιλαμβανομένων των υποκαταστημάτων ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος με καταστατική έδρα εκτός Ελλάδος, εφόσον η άδεια λειτουργίας του ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος καλύπτει την παροχή υπηρεσιών πληρωμών.

γ) Γραφεία ταχυδρομικών επιταγών τα οποία εξουσιοδοτούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών.

δ) Ιδρύματα πληρωμών κατά την έννοια του παρόντος νόμου.

ε) Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικές ή άλλες δημόσιες αρχές.

στ) Το Ελληνικό Δημόσιο και τα άλλα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή οι περιφερειακές ή τοπικές αρχές τους όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως δημόσιες αρχές.

3. Ο παρών νόμος θεσπίζει επίσης κανόνες για τη διαφάνεια των όρων και τις απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών και

καθορίζει τα αντίστοιχα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών πληρωμών ως τακτική απασχόληση ή επιχειρηματική δραστηριότητα.

Άρθρο 2 (άρθρο 2 της Οδηγίας 2007/64)

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται στις υπηρεσίες πληρωμών που παρέχονται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εντούτοις, με την εξαίρεση του άρθρου 69 οι τίτλοι III και IV εφαρμόζονται μόνο όταν τόσο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή όσο και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή ο μοναδικός πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για την πράξη πληρωμής, είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.

2. Οι τίτλοι III και IV εφαρμόζονται στις υπηρεσίες πληρωμών που πραγματοποιούνται σε ευρώ ή στο νόμισμα κράτους - μέλους που δεν μετέχει στη ζώνη ευρώ.

Άρθρο 3 (άρθρο 3 της Οδηγίας 2007/64)

Εξαιρέσεις

Ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται:

α) σε πράξεις αποκλειστικά σε μετρητά από τον πληρωτή στον δικαιούχο, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση·

β) σε πράξεις πληρωμής από τον πληρωτή στον δικαιούχο μέσω εμπορικού αντιπροσώπου εξουσιοδοτημένου να διαπραγματεύεται ή να συνάπτει την πώληση ή αγορά αγαθών ή υπηρεσιών εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου·

γ) στην κατ' επάγγελμα υλική μεταφορά χαρτονομισμάτων και κερμάτων, συμπεριλαμβανομένης της συλλογής, της επεξεργασίας και της παράδοσής τους·

δ) σε πράξεις πληρωμής συνιστάμενες σε μη επαγγελματική συγκέντρωση και παράδοση χρημάτων στο πλαίσιο μη κερδοσκοπικής ή φιλανθρωπικής δραστηριότητας·

ε) σε υπηρεσίες κατά τις οποίες καταβάλλονται μετρητά από τον δικαιούχο στον πληρωτή ως μέρος πράξης πληρωμής, κατόπιν ρητής αίτησης του χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών αμέσως πριν την εκτέλεση πράξης πληρωμής μέσω πληρωμής για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών·

στ) στις επιχειρήσεις μετατροπής συναλλάγματος, δηλαδή, σε πράξεις «μετρητά αντί μετρητών» (cash to cash), όπου τα μετρητά δεν τηρούνται σε λογαριασμό πληρωμής·

ζ) στις πράξεις πληρωμής που βασίζονται σε οποιοδήποτε από τα ακόλουθα αξιόγραφα, τα οποία εκδίδονται επί του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για να τεθούν χρηματικά ποσά στη διάθεση του δικαιούχου:

i) έντυπη επιταγή, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης της 19ης Μαρτίου 1931, με την οποία θεσπίζεται ενιαίος νόμος για την επιταγή·

ii) έντυπη επιταγή, ανάλογη με εκείνη που αναφέρεται στο σημείο i), η οποία διέπεται από τη νομοθεσία των κρατών μελών που δεν έχουν υπογράψει τη Σύμβαση της Γενεύης, της 19ης Μαρτίου 1931, για τον ενιαίο νόμο περί συναλλαγματικής·

iii) έντυπες εντολές πληρωμών, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·

iv) έντυπες εντολές πληρωμών παρόμοιες με αυτές του σημείου iii) που διέπονται από τους νόμους των κρατών -μελών που δεν είναι μέλη της Σύμβασης της Γενεύης, της 7ης Ιουνίου 1930, με την οποία θεσπίζεται ενιαίο δίκαιο για τις συναλλαγματικές και τα γραμμάτια·

v) έντυπα παραστατικά·

vi) έντυπες ταξιδιωτικές επιταγές ή

vii) έντυπες ταχυδρομικές επιταγές όπως ορίζονται από την Παγκόσμια Ταχυδρομική Ένωση·

η) σε πράξεις πληρωμής που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συστήματος πληρωμών ή διακανονισμού τίτλων μεταξύ αντιπροσώπων διακανονισμού, κεντρικών αντισυμβαλλομένων, γραφείων εκκαθάρισης ή/και κεντρικών τραπεζών και άλλων συμμετεχόντων στο σύστημα, και παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 25·

θ) σε πράξεις πληρωμής που αφορούν την εξυπηρέτηση περιουσιακών στοιχείων αποτελούμενων από τίτλους, περιλαμβανομένης της πληρωμής μερισμάτων, εισοδήματος ή άλλων διανεμόμενων ποσών, ή της εξαγοράς ή πώλησης, που διενεργούνται από τα πρόσωπα που αναφέρονται στο στοιχείο η' ή από επιχειρήσεις επενδύσεων, πιστωτικά ιδρύματα, οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων ή επιχειρήσεις διαχείρισης που παρέχουν υπηρεσίες επενδύσεων και κάθε άλλη οντότητα που επιτρέπεται να φυλάσσει χρηματοοικονομικά μέσα·

ι) στις υπηρεσίες παρόχων τεχνικών υπηρεσιών, οι οποίοι υποστηρίζουν την παροχή υπηρεσιών πληρωμών

χωρίς ποτέ να περιέρχονται στην κατοχή τους τα υπό μεταφορά χρηματικά ποσά στις υπηρεσίες αυτές περιλαμβάνονται η επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων, οι υπηρεσίες εμπιστοσύνης και προστασίας της ιδιωτικής ζωής, η ταυτοποίηση δεδομένων και οντοτήτων, η παροχή τεχνολογίας πληροφορικής (IT) και δικτύου επικοινωνιών, καθώς και η παροχή και συντήρηση τερματικών και συσκευών που χρησιμοποιούνται για τις υπηρεσίες πληρωμών·

ια) στις υπηρεσίες που βασίζονται σε μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την απόκτηση αγαθών ή υπηρεσιών μόνο στην επαγγελματική στέγη που χρησιμοποιεί ο εκδότης ή στο πλαίσιο εμπορικής συμφωνίας με τον εκδότη είτε μέσα σε περιορισμένο δίκτυο παρόχων υπηρεσιών είτε για περιορισμένο φάσμα αγαθών ή υπηρεσιών·

ιβ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες εκτελούνται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, κατά τις οποίες τα αγοραζόμενα αγαθά ή υπηρεσίες παραδίδονται και πρόκειται να χρησιμοποιηθούν μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής, εφόσον ο φορέας εκμετάλλευσης αυτής της συσκευής δεν ενεργεί μόνο ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή των αγαθών και υπηρεσιών·

ιγ) σε πράξεις πληρωμής οι οποίες πραγματοποιούνται για ίδιο λογαριασμό μεταξύ παρόχων υπηρεσιών πληρωμών και μεταξύ αντιπροσώπων ή υποκαταστημάτων·

ιδ) σε πράξεις πληρωμής μεταξύ μητρικής και θυγατρικής επιχείρησης ή μεταξύ θυγατρικών επιχειρήσεων της ίδιας μητρικής επιχείρησης, χωρίς καμία ενδιάμεση παρέμβαση παρόχου υπηρεσίας πληρωμών εκτός από επιχείρηση που ανήκει στον ίδιο όμιλο ή

ιε) σε υπηρεσίες παρόχων για την ανάληψη μετρητών μέσω αυτόματων ταμειολογιστικών μηχανών οι οποίοι ενεργούν εξ ονόματος ενός ή περισσότερων εκδοτών καρτών και οι οποίοι δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης-πλαισίου με τον πελάτη που αναλαμβάνει μετρητά από λογαριασμό πληρωμής, εφόσον οι πάροχοι αυτοί δεν παρέχουν άλλες υπηρεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα.

Άρθρο 4 (άρθρο 4 της Οδηγίας 2007/64)

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, νοούνται ως:

1. «κράτος - μέλος καταγωγής»:

i) το κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο οποίο βρίσκεται η καταστατική έδρα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ή

ii) εάν, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν διαθέτει καταστατική έδρα, το κράτος - μέλος στο οποίο βρίσκονται τα κεντρικά γραφεία του·

2. «κράτος - μέλος υποδοχής»: το κράτος - μέλος, πλην του κράτους - μέλους καταγωγής, στο οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διαθέτει αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα, ή παρέχει υπηρεσίες πληρωμών·

3. «υπηρεσίες πληρωμών»: οι ακόλουθες επιχειρηματικές δραστηριότητες:

α. υπηρεσίες που επιτρέπουν τις τοποθετήσεις μετρητών σε λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών,

β. υπηρεσίες που επιτρέπουν τις αναλήψεις μετρητών από λογαριασμό πληρωμών, καθώς και όλες οι δραστηριότητες που απαιτούνται για την τήρηση λογαριασμού πληρωμών,

γ. εκτέλεση πράξεων πληρωμής, συμπεριλαμβανομένης της μεταφοράς κεφαλαίων, σε λογαριασμό πληρωμών που έχει ανοίξει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών:

i. εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,

ii. εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,

iii. εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών,

δ. εκτέλεση πράξεων πληρωμής στο πλαίσιο των οποίων τα χρηματικά ποσά καλύπτονται από πιστωτικό άνοιγμα για το χρήστη υπηρεσιών πληρωμών:

i. εκτέλεση εντολών άμεσης χρέωσης, συμπεριλαμβανομένης της εφάπαξ άμεσης χρέωσης,

ii. εκτέλεση πράξεων πληρωμής με κάρτα πληρωμής ή ανάλογο μέσο,

iii. εκτέλεση μεταφορών πίστωσης, συμπεριλαμβανομένων των πάγιων εντολών,

ε. έκδοση ή/και απόκτηση μέσων πληρωμών,

στ. εμβάσματα,

ζ. εκτέλεση πράξεων πληρωμής όπου η συγκατάθεση του πληρωτή για να εκτελεσθεί μια πράξη πληρωμής δίδεται μέσω τηλεπικοινωνιακής, ψηφιακής ή πληροφορικής συσκευής και η πληρωμή γίνεται στον φορέα εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιακού, πληροφορικού συστήματος ή δικτύου, ο οποίος ενεργεί αποκλειστικά ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του προμηθευτή αγαθών και υπηρεσιών·

4. «ιδρύματα πληρωμών»: τα νομικά πρόσωπα που έχουν άδεια, σύμφωνα με το άρθρο 10, να παρέχουν και να εκτελούν υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα·

5. «πράξη πληρωμής»: η ενέργεια, στην οποία προβαίνει ο πληρωτής ή ο δικαιούχος και συνίσταται στη διάθεση, μεταβίβαση ή ανάληψη χρηματικών ποσών, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε υποκείμενη υποχρέωση μεταξύ πληρωτή και δικαιούχου·

6. «σύστημα πληρωμών»: σύστημα μεταφοράς χρηματικών ποσών το οποίο διέπεται από επίσημες τυποποιημένες διαδικασίες και κοινούς κανόνες για την επεξεργασία, το συμψηφισμό ή/και το διακανονισμό πράξεων πληρωμών·

7. «πληρωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο διατηρεί λογαριασμό πληρωμών και επιτρέπει εντολή πληρωμής από αυτόν το λογαριασμό ή, εάν δεν υπάρχει λογαριασμός πληρωμών, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δίνει εντολή πληρωμής·

8. «δικαιούχος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που είναι ο τελικός αποδέκτης των χρηματικών ποσών που αποτελούν αντικείμενο της πράξης πληρωμής·

9. «πάροχος υπηρεσιών πληρωμών»: οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1·

10. «χρήστης υπηρεσιών πληρωμών»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χρησιμοποιεί μια υπηρεσία πληρωμών ως πληρωτής ή δικαιούχος, ή και με τις δύο ιδιότητες·

11. «καταναλωτής»: το φυσικό πρόσωπο που δεν ενεργεί υπό επαγγελματική ιδιότητα, όσον αφορά συμβάσεις υπηρεσιών πληρωμών που καλύπτονται από την παρούσα Οδηγία·

12. «σύμβαση-πλαίσιο»: σύμβαση υπηρεσιών πληρωμών που διέπει τη μελλοντική εκτέλεση ατομικών και διαδοχικών πράξεων πληρωμών και η οποία μπορεί να περιλαμβάνει την υποχρέωση και τους όρους σύστασης λογαριασμού πληρωμών·

13. «υπηρεσία εμβασμάτων»: υπηρεσία πληρωμών κατά την οποία λαμβάνεται χρηματικό ποσό από πληρωτή, χωρίς να δημιουργείται λογαριασμός πληρωμών στο όνομα του πληρωτή ή του δικαιούχου, με μοναδικό σκοπό τη μεταφορά αντίστοιχου ποσού σε δικαιούχο ή σε άλλο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που ενεργεί για λογαριασμό του δικαιούχου, ή/και κατά την οποία αυτά τα χρηματικά ποσά λαμβάνονται για λογαριασμό του δικαιούχου και τίθενται στη διάθεσή του·

14. «λογαριασμός πληρωμής»: ο λογαριασμός που τηρείται στο όνομα ενός ή περισσότερων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών και χρησιμοποιείται για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών·

15. «χρηματικά ποσά»: χαρτονομίσματα και κέρματα, λογιστικό και ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια της παραγράφου 20 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007·

16. «εντολή πληρωμής»: κάθε οδηγία εκ μέρους του πληρωτή ή του δικαιούχου προς τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών με την οποία του ζητείται να εκτελέσει μια πράξη πληρωμής·

17. «ημερομηνία αξίας»: το χρονικό σημείο αναφοράς που χρησιμοποιεί ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών για τον υπολογισμό των τόκων επί των χρηματικών ποσών που χρεώνεται ή πιστώνεται λογαριασμός πληρωμών·

18. «συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς»: η συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό κάθε ανταλλαγής νομισμάτων και η οποία καθίσταται διαθέσιμη από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή προέρχεται από πηγή διαθέσιμη στο κοινό·

19. «εξακρίβωση γνησιότητας»: η διαδικασία που επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να επαληθεύει τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, συμπεριλαμβανομένων των εξατομικευμένων στοιχείων ασφάλειάς του·

20. «επιτόκιο αναφοράς»: το επιτόκιο που χρησιμεύει ως βάση για τον υπολογισμό των τόκων και το οποίο πρέπει να προέρχεται από πηγή

διαθέσιμη στο κοινό την οποία να μπορούν να ελέγξουν αμφότερα τα μέρη της σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών·

21. «αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης»: ο συνδυασμός γραμμάτων, αριθμών ή συμβόλων που ορίζει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και τον οποίο πρέπει να διαβιβάσει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για τη βέβαιη ταυτοποίηση του άλλου χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή/και του λογαριασμού πληρωμών του για μια πράξη πληρωμής·

22. «αντιπρόσωπος»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών εξ ονόματος ενός ιδρύματος πληρωμών·

23. «μέσο πληρωμών»: κάθε εξατομικευμένος μηχανισμός ή/και σειρά διαδικασιών που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και τα οποία χρησιμοποιεί ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να κινήσει εντολή πληρωμής·

24. «μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως»: κάθε μέσο το οποίο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών πληρωμών, χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του παρόχου και του χρήστη των υπηρεσιών·

25. «μέσο ανθεκτικό στο χρόνο»: κάθε μέσο που επιτρέπει στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να αποθηκεύει τις πληροφορίες που του απευθύνονται προσωπικά ώστε μελλοντικά να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές για το χρονικό διάστημα που απαιτείται, καθώς και την ακριβή αναπαραγωγή τους·

26. «πολύ μικρή επιχείρηση»: επιχείρηση η οποία, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης υπηρεσίας πληρωμών, είναι επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 και του άρθρου 2 παράγραφοι 1 και 3 του Παραρτήματος της Σύστασης 2003/361/EK (EE L 124)·

27. «εργάσιμη ημέρα»: η ημέρα κατά την οποία ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών του πληρωτή ή του δικαιούχου που εκτελεί πράξη πληρωμής εργάζεται για την εκτέλεση της πράξης πληρωμής·

28. «άμεση χρέωση»: η υπηρεσία πληρωμής με την οποία χρεώνεται ο λογαριασμός του πληρωτή, όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο βάσει της συναίνεσης του πληρωτή προς τον δικαιούχο, τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου ή τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του ίδιου του πληρωτή·

29. «υποκατάστημα»: *τόπος διεξαγωγής επιχειρηματικής δραστηριότητας, εκτός των κεντρικών γραφείων, το οποίο είναι τμήμα ιδρύματος πληρωμών, δεν διαθέτει νομική προσωπικότητα και όπου διενεργούνται απευθείας μερικές ή όλες οι πράξεις που συνιστούν τις δραστηριότητες ενός ιδρύματος πληρωμών· όλοι οι τόποι διεξαγωγής της επιχειρηματικής δραστηριότητας που έχουν συσταθεί στο ίδιο κράτος - μέλος από ιδρύματα πληρωμών με κεντρικά γραφεία σε άλλο κράτος - μέλος, θεωρούνται ένα και μοναδικό υποκατάστημα·*

30. «όμιλος»: *όμιλος επιχειρήσεων που αποτελείται από μια μητρική επιχείρηση, τις θυγατρικές της και τις επιχειρήσεις στις οποίες η μητρική επιχείρηση ή οι θυγατρικές της διαθέτουν συμμετοχή, καθώς και επιχειρήσεις που συνδέονται μεταξύ τους κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του άρθρου 42 ε του κ.ν. 2190/1920 (ΦΕΚ 37 Α΄).*

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΠΑΡΟΧΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 5 (άρθρο 5 της Οδηγίας 2007/64)

Αιτήσεις αδειάς

1. *Για να αποκτήσει άδεια λειτουργίας ως ίδρυμα πληρωμών στην Ελλάδα, ο ενδιαφερόμενος υποβάλλει στην Τράπεζα της Ελλάδος αίτηση, συνοδευόμενη από τα ακόλουθα στοιχεία:*

α) *πρόγραμμα δραστηριοτήτων, στο οποίο αναφέρεται ειδικότερα το είδος των προβλεπόμενων υπηρεσιών πληρωμών·*

β) *επιχειρηματικό σχέδιο που περιλαμβάνει πρόβλεψη προϋπολογισμού για τα τρία πρώτα οικονομικά έτη, το οποίο καταδεικνύει την ικανότητα του ιδρύματος πληρωμών να χρησιμοποιεί τα κατάλληλα και ανάλογα συστήματα, πόρους και διαδικασίες που εξασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία του·*

γ) *στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει το αρχικό κεφαλαίο που αναφέρεται στο άρθρο 6·*

δ) για τα ιδρύματα πληρωμών του άρθρου 9 παράγραφος 1 περιγραφή των μέτρων που λαμβάνονται για να διασφαλίζονται τα κεφάλαια των χρηστών της υπηρεσίας πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 9·

ε) περιγραφή του οργανωτικού πλαισίου διακυβέρνησης και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και της διαχείρισης κινδύνου, η οποία να καταδεικνύει ότι το οργανωτικό πλαίσιο και οι εν λόγω μηχανισμοί είναι ανάλογοι, κατάλληλοι, ορθοί και επαρκείς·

στ) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που έχει θεσπίσει ο αιτών ώστε να τηρεί τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας που προβλέπει ο ν. 3691/2008 (ΦΕΚ 166 Α΄) με τον οποίο ενσωματώθηκε η Οδηγία 2005/60/ΕΚ και ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Νοεμβρίου 2006, περί των πληροφοριών για τον πληρωτή που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών·

ζ) περιγραφή της οργανωτικής δομής του αιτούντος, και ενδεχομένως της σχεδιαζόμενης χρήσης αντιπροσώπων και υποκαταστημάτων, και περιγραφή των ρυθμίσεων εξωτερικής ανάθεσης και της συμμετοχής του σε εθνικό ή διεθνές σύστημα πληρωμών·

η) ταυτότητα των προσώπων που κατέχουν, άμεσα ή έμμεσα, ειδικές συμμετοχές στο ίδρυμα πληρωμών, κατά την έννοια της παραγράφου 13 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007 το μέγεθος της πραγματικής τους συμμετοχής, καθώς και στοιχεία για την καταλληλότητά τους, εν όψει της ανάγκης να εξασφαλισθεί η ορθή και συνετή διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών·

θ) ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων για τη διαχείριση του ιδρύματος πληρωμών και, ενδεχομένως, των υπευθύνων διαχείρισης των δραστηριοτήτων υπηρεσιών πληρωμών του ιδρύματος, καθώς και στοιχεία που αποδεικνύουν ότι είναι έντιμοι και διαθέτουν κατάλληλες γνώσεις και πείρα για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών όπως προβλέπεται στο κράτος - μέλος καταγωγής του ιδρύματος πληρωμών·

ι) ανάλογα με την περίπτωση, ταυτότητα των νόμιμων ελεγκτών ή των ελεγκτικών γραφείων όπως ορίζονται στο ν. 3693/2008 (ΦΕΚ 174 Α΄), με τον οποίο ενσωματώθηκε η Οδηγία 2006/43/ΕΚ·

ια) νομική μορφή και εταιρικό του αιτούντος·

ιβ) διεύθυνση των κεντρικών γραφείων του αιτούντος.

Για τους σκοπούς των στοιχείων δ', ε' και στ', ο αιτών περιγράφει τις ελεγκτικές και οργανωτικές ρυθμίσεις που έχει θεσπίσει ώστε να λαμβάνονται όλα τα εύλογα μέτρα για την προστασία των συμφερόντων των χρηστών του και να διασφαλίζεται η αδιάλειπτη και αξιόπιστη παροχή των υπηρεσιών πληρωμών.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι: "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1, 10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

2. Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος εξειδικεύονται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας.

Άρθρο 6 (άρθρο 6 της Οδηγίας 2007/64)

Αρχικό κεφάλαιο

Τα ιδρύματα πληρωμών πρέπει να έχουν, κατά τη στιγμή της αδειοδότησης, αρχικό κεφάλαιο το οποίο απαρτίζεται από τα στοιχεία που ορίζονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007, ως εξής:

α) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον τις υπηρεσίες πληρωμών της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του νόμου αυτού, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να υπολείπεται του ποσού των 20.000 ευρώ·

β) όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών της περίπτωσης η' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του νόμου αυτού, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να υπολείπεται του ποσού των 50.000 ευρώ και

γ) όταν το ίδρυμα πληρωμών ασκεί οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των περιπτώσεων α' έως στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αυτού του νόμου, το κεφάλαιό του δεν πρέπει ποτέ να υπολείπεται του ποσού των 125.000 ευρώ.

Στις περιπτώσεις α', β' και γ' του άρθρου 6 του ν. 3862/2010 (ΦΕΚ 113 Α'), αντί των στοιχείων «ζ'», «η'» και «στ'» τίθενται τα στοιχεία «στ'» «ζ'» και «ε'» αντίστοιχα. - ΑΝΤΙΚ. ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 1α ΤΟΥ ΑΡΘ. 47 ΤΟΥ Ν. 3943/11, ΦΕΚ-66 Α/31-3-11

Άρθρο 7 (άρθρο 7 της Οδηγίας 2007/64)

Ίδια κεφάλαια

1. Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών, όπως αυτά ορίζονται στην ΠΔ/ΤΕ 2587/20.8.2007 (ΦΕΚ 1738 Β΄) δεν μπορούν να υπολείπονται του μεγαλύτερου ποσού που αναφέρεται στα άρθρα 6 ή 8.

2. Δεν επιτρέπεται η πολλαπλή χρήση στοιχείων επιλέξιμων ως ίδια κεφάλαια εφόσον το ίδρυμα πληρωμών ανήκει στον ίδιο όμιλο με άλλο ίδρυμα πληρωμών, πιστωτικό ίδρυμα, επιχείρηση επενδύσεων, εταιρεία διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων ή ασφαλιστική επιχείρηση. Η παράγραφος αυτή ισχύει επίσης όταν ένα ίδρυμα πληρωμών είναι υβριδικού χαρακτήρα και ασκεί δραστηριότητες άλλες από την παροχή υπηρεσιών πληρωμής που αναφέρονται στο παράρτημα.

3. Εφόσον πληρούνται οι όροι του άρθρου 31 του ν. 3601/2007 η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να επιλέξει να μην εφαρμόσει το άρθρο 8 στα ιδρύματα πληρωμών που συμπεριλαμβάνονται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση του μητρικού πιστωτικού ιδρύματος σύμφωνα με το ν. 3601/2007.

Άρθρο 8 (άρθρο 8 της Οδηγίας 2007/64)

Υπολογισμός ιδίων κεφαλαίων

1. Με την επιφύλαξη των αρχικών απαιτήσεων κεφαλαίου του άρθρου 6, τα ιδρύματα πληρωμών πρέπει να έχουν πάντοτε ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται σύμφωνα με μια από τις ακόλουθες τρεις μεθόδους, σύμφωνα με τα οριζόμενα από την Τράπεζα της Ελλάδος σε σχετική απόφασή της:

Μέθοδος Α΄

Τα ίδια κεφάλαια των ιδρυμάτων πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το 10% των παγίων εξόδων τους κατά το προηγούμενο έτος. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να αναπροσαρμόζει την απαίτηση αυτή σε περίπτωση ουσιαστικής μεταβολής των δραστηριοτήτων του ιδρύματος πληρωμών σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Εάν το ίδρυμα πληρωμής δεν έχει ακόμα ασκήσει τις δραστηριότητές της κατά τη διάρκεια ενός ολόκληρου έτους κατά την ημερομηνία υπολογισμού, η κεφαλαιακή απαίτηση ισοδυναμεί με το 10% των αντίστοιχων παγίων εξόδων που προβλέπονται στο επιχειρηματικό της σχέδιο, εκτός εάν η Τράπεζα της Ελλάδος ζητήσει αναπροσαρμογή του σχεδίου αυτού.

Μέθοδος Β΄

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς τουλάχιστον το άθροισμα των ακόλουθων στοιχείων, πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή προσαύξησης

k, ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2, όπου ο όγκος πληρωμών (ΟΠ) αντιπροσωπεύει το ένα δωδέκατο του συνολικού ποσού πράξεων πληρωμών που εκτέλεσε το ίδρυμα πληρωμών κατά το προηγούμενο έτος:

α) 4,0% του μεριδίου του ΟΠ μέχρι 5 εκατομμύρια ευρώ

συν

β) 2,5% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 5 εκατομμυρίων ευρώ και μέχρι 10 εκατομμύρια ευρώ

συν

γ) 1% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 10 εκατομμυρίων ευρώ και μέχρι 100 εκατομμύρια ευρώ

συν

δ) 0,5% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 100 εκατομμυρίων ευρώ και μέχρι 250 εκατομμύρια ευρώ

συν

ε) 0,25% του μεριδίου του ΟΠ άνω των 250 εκατομμυρίων ευρώ.

Μέθοδος Γ'

Τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών ισούνται προς ποσό τουλάχιστον ίσο προς το σχετικό δείκτη που ορίζεται στο στοιχείο α' πολλαπλασιαζόμενο επί συντελεστή που ορίζεται στο στοιχείο β' και επί τον συντελεστή προσαύξησης k, ο οποίος ορίζεται στην παράγραφο 2:

α) Ο σχετικός δείκτης είναι το άθροισμα των εξής:

- εισόδημα από τόκους,*
- πληρωθέντες τόκοι,*
- εισπραχθείσες προμήθειες και τέλη και*

- άλλα έσοδα εκμεταλλεύσεως. Κάθε στοιχείο περιλαμβάνεται στο άθροισμα με το πρόσημό του, θετικό ή αρνητικό. Έσοδα από εξαιρετικά ή μη τακτικά στοιχεία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τον υπολογισμό

του σχετικού δείκτη. Οι δαπάνες για την εξωτερική ανάθεση υπηρεσιών επιτρέπεται να μειώνουν τον κατάλληλο δείκτη, αν καταβάλλονται σε επιχειρήσεις που εποπτεύονται υπό την έννοια του παρόντος νόμου. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται με βάση τις τελευταίες δωδεκάμηνες παρατηρήσεις στο τέλος της τελευταίας διαχειριστικής χρήσης. Ο σχετικός δείκτης υπολογίζεται βάσει του τελευταίου οικονομικού έτους. Ωστόσο, τα ίδια κεφάλαια που υπολογίζονται με τη Μέθοδο Γ' δεν κατέρχονται κάτω του 80% του μέσου όρου των τριών τελευταίων οικονομικών ετών για το σχετικό δείκτη. Εάν δεν υπάρχουν ελεγμένα στοιχεία, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται επιχειρηματικές εκτιμήσεις.

β) Ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής είναι:

i) το 10% του μεριδίου του σχετικού δείκτη μέχρι 2,5 εκατομμύρια ευρώ,

ii) 8% του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 2,5 εκατομμύρια ευρώ μέχρι 5 εκατομμύρια ευρώ,

iii) 6% του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 5 εκατομμύρια ευρώ μέχρι 25 εκατομμύρια ευρώ,

iv) 3% του μεριδίου του σχετικού δείκτη από 25 εκατομμύρια ευρώ μέχρι 50 εκατομμύρια ευρώ,

v) 1,5% άνω των 50 εκατομμυρίων ευρώ.

2. Ο συντελεστής προσαύξησης που χρησιμοποιείται στις Μεθόδους Β' και Γ' είναι:

α) 0,5, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει μόνον την υπηρεσία πληρωμών της περίπτωσης ζ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αυτού του νόμου,

β) 0,8, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει την υπηρεσία πληρωμών της περίπτωσης η' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αυτού του νόμου,

γ) 1, όταν το ίδρυμα πληρωμών παρέχει οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών των περιπτώσεων α' έως στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 4 αυτού του νόμου.

[Αρχή Τροποποίησης]Στις περιπτώσεις α', β' και γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του ν. 3862/2010, αντί των στοιχείων «ζ'», «η'» και «στ'» τίθενται τα στοιχεία «στ'» «ζ'» και «ε'» αντίστοιχα. - ΑΝΤΙΚ. ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 1β ΤΟΥ ΑΡΘ. 47 ΤΟΥ Ν. 3943/11, ΦΕΚ-66 Α/31-3-11

3. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται βασιζόμενη στην αξιολόγηση των διαδικασιών διαχείρισης κινδύνου, της βάσης δεδομένων κινδύνου ζημίας και των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου του ιδρύματος πληρωμών, να απαιτεί από το ίδρυμα πληρωμών να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του ανώτερο έως 20% του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή να του επιτρέπει να κατέχει ποσό εκ των ιδίων κεφαλαίων του κατώτερο έως 20% του ποσού που θα προέκυπτε από την εφαρμογή της μεθόδου που επιλέγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Άρθρο 9 (άρθρο 9 της Οδηγίας 2007/64)

Απαιτήσεις διασφάλισης

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος απαιτεί από τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία παρέχουν οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών της παραγράφου 3 του άρθρου 4 ενώ, ταυτόχρονα, ασκούν και άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες που αναφέρονται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 16 να διασφαλίζουν τα χρηματικά ποσά που λαμβάνουν από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών ή μέσω άλλου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση πράξεων πληρωμών, με τους ακόλουθους τρόπους:

Είτε:

α)

i. τα χρηματικά αυτά ποσά δεν πρέπει να αναμειγνύονται ποτέ με τα χρηματικά ποσά φυσικών ή νομικών προσώπων διαφορετικών από τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών στο όνομα των οποίων κατέχονται τα χρηματικά αυτά ποσά και, εάν κατέχονται ακόμη από το ίδρυμα πληρωμών και δεν έχουν ακόμη καταβληθεί στον δικαιούχο ούτε έχουν μεταφερθεί σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών μέχρι το τέλος της εργάσιμης ημέρας που έπεται της ημέρας παραλαβής τους, κατατίθενται σε χωριστό λογαριασμό σε πιστωτικό ίδρυμα ή επενδύονται σε ασφαλή και ρευστά στοιχεία ενεργητικού χαμηλού κινδύνου τα οποία καθορίζονται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους - μέλους καταγωγής και

ii. προστατεύονται δια της νομοθεσίας των κρατών-μελών, προς το συμφέρον αυτών των χρηστών των υπηρεσιών πληρωμών, έναντι αξιώσεων άλλων πιστωτών του ιδρύματος πληρωμών, ιδίως σε περίπτωση αφερεγγυότητας·

είτε:

β) καλύπτονται από ασφαλιστήριο ή άλλη συγκρίσιμη εγγύηση από ασφαλιστική εταιρεία ή πιστωτικό ίδρυμα που δεν ανήκει στον ίδιο όμιλο με το ίδρυμα πληρωμών για ποσό ισοδύναμο προς εκείνο που θα είχε διαχωριστεί ελλείψει ασφαλιστηρίου ή άλλης συγκρίσιμης εγγύησης, πληρωτέο αν το ίδρυμα πληρωμών αδυνατεί να ανταποκριθεί στις χρηματοοικονομικές υποχρεώσεις του.

2. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών υποχρεούται να διασφαλίζει χρηματικά ποσά δυνάμει της παραγράφου 1 και τμήμα των χρηματικών αυτών ποσών πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για μελλοντικές πράξεις πληρωμών και το υπόλοιπο ποσό πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για υπηρεσίες άλλες εκτός των υπηρεσιών πληρωμών,

το τμήμα των χρηματικών ποσών που προορίζεται για μελλοντικές πράξεις πληρωμών υπόκειται επίσης στις απαιτήσεις της παραγράφου 1. Όταν το εν λόγω τμήμα κυμαίνεται ή δεν είναι γνωστό εκ των προτέρων, η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να επιτρέψει στα ιδρύματα πληρωμών να εφαρμόζουν την παρούσα παράγραφο βάσει αντιπροσωπευτικού τμήματος το οποίο θεωρείται ότι χρησιμοποιείται για υπηρεσίες πληρωμών, εφόσον το αντιπροσωπευτικό αυτό τμήμα μπορεί να εκτιμηθεί ευλόγως βάσει ιστορικών δεδομένων κατά τρόπο ικανοποιητικό για τις αρμόδιες αρχές.

3. Τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία δεν ασκούν επιχειρηματικές δραστηριότητες διαφορετικές των υπηρεσιών πληρωμών, που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 στοιχείο γ', θα πρέπει να τηρούν και αυτά τις απαιτήσεις διασφάλισης της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 10 (άρθρο 10 της Οδηγίας 2007/64)

Χορήγηση άδειας

1. Επιχειρήσεις, εκτός των αναφερόμενων στις περιπτώσεις α', β', γ', ε' και στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του νόμου αυτού, οι οποίες σκοπεύουν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών, υποχρεούνται να λάβουν άδεια ως ιδρύματα πληρωμών πριν αρχίσουν την παροχή των υπηρεσιών πληρωμών. Η άδεια χορηγείται μόνο σε νομικά πρόσωπα εγκατεστημένα στην Ελλάδα.

2. Άδεια χορηγείται εάν οι πληροφορίες και τα δικαιολογητικά που συνοδεύουν την αίτηση πληρούν όλες τις απαιτήσεις δυνάμει του άρθρου 5 και εάν η Τράπεζα της Ελλάδος μετά από διεξοδική εξέταση της αίτησης καταλήξει σε ευνοϊκή συνολική αξιολόγηση.

3. Κάθε ίδρυμα πληρωμών με καταστατική έδρα στην Ελλάδα οφείλει να έχει τα κεντρικά του γραφεία στην Ελλάδα.

4. Η Τράπεζα της Ελλάδος χορηγεί άδεια μόνο εάν, εν όψει της ανάγκης να εξασφαλιστεί ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, το ίδρυμα πληρωμών διαθέτει άρτιο οργανωτικό πλαίσιο σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών, το οποίο περιλαμβάνει σαφή οργανωτική δομή με σαφείς, διαφανείς και συνεπείς γραμμές ευθύνης, αποτελεσματικές διαδικασίες εντοπισμού, διαχείρισης, παρακολούθησης και αναφοράς των κινδύνων τους οποίους αναλαμβάνει ή ενδέχεται να αναλάβει, καθώς και επαρκείς μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου, περιλαμβανομένων κατάλληλων διοικητικών και λογιστικών διαδικασιών· το πλαίσιο, οι διαδικασίες και οι μηχανισμοί είναι εκτενείς και ανάλογοι προς τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των υπηρεσιών πληρωμών που παρέχει το ίδρυμα πληρωμών.

5. Όταν ένα ίδρυμα πληρωμών παρέχει οποιαδήποτε από τις υπηρεσίες πληρωμών του παραρτήματος και, ταυτόχρονα, ασκεί άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες, απαιτείται η σύσταση χωριστού φορέα για τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν είτε την οικονομική ευρωστία του ιδρύματος είτε την ικανότητα των αρμόδιων αρχών να παρακολουθούν τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις υποχρεώσεις που καθορίζει ο παρών νόμος. Την απόφαση λαμβάνει η Τράπεζα της Ελλάδος.

6. Η άδεια δεν χορηγείται εάν η Τράπεζα της Ελλάδος, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλίσει την ορθή και συνετή διαχείριση ενός ιδρύματος πληρωμών, δεν έχει πεισθεί ως προς την καταλληλότητα των μετόχων ή των κατόχων ειδικών συμμετοχών.

7. Όταν υπάρχουν στενοί δεσμοί, κατά την έννοια της παραγράφου 16 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007 μεταξύ του ιδρύματος πληρωμών και άλλων φυσικών ή νομικών προσώπων, η άδεια λειτουργίας χορηγείται μόνον εάν οι δεσμοί αυτοί δεν παρεμποδίζουν τη σωστή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής της Τράπεζας της Ελλάδος.

8. Η άδεια χορηγείται μόνον εάν οι νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις τρίτης χώρας στις οποίες υπάγονται ένα ή περισσότερα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, με τα οποία το ίδρυμα πληρωμών έχει στενούς δεσμούς ή τυχόν δυσχέρειες επιβολής της εφαρμογής των εν λόγω νομοθετικών κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων, δεν παρεμποδίζουν την ορθή εκπλήρωση της εποπτικής αποστολής της Τράπεζας της Ελλάδος.

9. Η άδεια ισχύει σε όλα τα κράτη - μέλη και επιτρέπει στο ίδρυμα πληρωμών να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών σε ολόκληρη την Κοινότητα είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών είτε υπό καθεστώς

ελεύθερης εγκατάστασης, εφόσον οι υπηρεσίες αυτές καλύπτονται από την άδεια.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

Άρθρο 11 (άρθρο 11 της Οδηγίας 2007/64)

Κοινοποίηση της απόφασης

Μέσα σε τρεις (3) μήνες από την παραλαβή της αίτησης ή, εφόσον η αίτηση είναι ελλιπής, μέσα σε τρεις (3) μήνες από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που απαιτούνται για τη λήψη απόφασης, η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερώνει τον αιτούντα εάν η αίτησή του έγινε δεκτή ή απερρίφθη. Η απόρριψη της αίτησης αιτιολογείται καταλλήλως.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

Άρθρο 12 (άρθρο 12 της Οδηγίας 2007/64)

Ανάκληση της άδειας

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να ανακαλεί την άδεια λειτουργίας ιδρύματος πληρωμών μόνο όταν το ίδρυμα:

α) δεν έχει κάνει χρήση της άδειας λειτουργίας μέσα σε δώδεκα (12) μήνες, παραιτείται ρητώς από αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη δραστηριότητά του για περίοδο μεγαλύτερη των έξι (6) μηνών,

β) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς δηλώσεις ή με οποιονδήποτε άλλον αντικανονικό τρόπο·

γ) δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση της άδειας·

δ) η συνέχιση των εργασιών παροχής υπηρεσιών πληρωμών θα αποτελούσε απειλή για τη σταθερότητα του συστήματος πληρωμών ή

ε) εμπίπτει στις λοιπές περιπτώσεις ανακλήσεως άδειας λειτουργίας που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία.

2. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας αιτιολογείται και κοινοποιείται στους ενδιαφερομένους.

3. Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας δημοσιοποιείται.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

Άρθρο 13 (άρθρο 13 της Οδηγίας 2007/64)

Καταχώριση

1. Καταρτίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων πληρωμών, των αντιπροσώπων και των υποκαταστημάτων τους, καθώς και δημόσιο μητρώο των ιδρυμάτων της παραγράφου 3 του άρθρου 2 της Οδηγίας, όπως ενσωματώνεται στην εθνική νομοθεσία των κρατών - μελών που δικαιούνται βάσει της εθνικής νομοθεσίας να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών. Τα ανωτέρω ιδρύματα και πρόσωπα καταχωρίζονται στο μητρώο του κράτους - μέλους καταγωγής.

2. Το μητρώο προσδιορίζει τις υπηρεσίες πληρωμών για τις οποίες έχει χορηγηθεί άδεια στο ίδρυμα πληρωμών. Το μητρώο είναι διαθέσιμο στο κοινό, προσβάσιμο ηλεκτρονικά, και ενημερώνεται τακτικά.

3. Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος καθορίζονται οι τεχνικές λεπτομέρειες για την τήρηση και ενημέρωση του μητρώου και την πρόσβαση του κοινού σε αυτό.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

Άρθρο 14 (άρθρο 14 της Οδηγίας 2007/64)

Διατήρηση της άδειας

Εάν επέλθει οποιαδήποτε μεταβολή η οποία επηρεάζει την ακρίβεια των πληροφοριών και των δικαιολογητικών που προβλέπονται κατά το άρθρο 5, το ίδρυμα πληρωμών ενημερώνει αμέσως την Τράπεζα της Ελλάδος.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

Άρθρο 15 (άρθρο 15 της Οδηγίας 2007/64)

Λογιστική και υποχρεωτικός έλεγχος

1. Οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Ιουλίου 2002 «για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων» εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στα ιδρύματα πληρωμών.

2. Εάν δεν εξαιρούνται δυνάμει του κ.ν. 2190/1920 οι ετήσιοι και οι ενοποιημένοι λογαριασμοί των ιδρυμάτων πληρωμών ελέγχονται από νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία κατά την έννοια του ν. 3693/2008.

3. Για λόγους εποπτείας, τα ιδρύματα πληρωμών υποχρεούνται να παρέχουν χωριστές λογιστικές πληροφορίες για τις υπηρεσίες πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 και για τις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 16, οι οποίες πρέπει να περιλαμβάνονται σε έκθεση ορκωτού ελεγκτή. Η έκθεση εκπονείται, ανάλογα με την περίπτωση, από τους νόμιμους ελεγκτές ή ελεγκτικά γραφεία.

4. Οι υποχρεώσεις του άρθρου 61 του ν. 3601/2007 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στους νόμιμους ελεγκτές ή τα ελεγκτικά γραφεία των ιδρυμάτων πληρωμών όσον αφορά τις δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

Άρθρο 16 (άρθρο 16 της Οδηγίας 2007/64)

Δραστηριότητες

1. Εκτός από την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να ασκήσουν τις ακόλουθες δραστηριότητες:

α) παροχή λειτουργικών και στενά συνδεδεμένων επικουρικών υπηρεσιών, όπως εξασφάλιση της εκτέλεσης των πράξεων πληρωμής, υπηρεσίες συναλλάγματος, υπηρεσίες φύλαξης, καθώς και αποθήκευση και επεξεργασία δεδομένων·

β) λειτουργία συστημάτων πληρωμών, με την επιφύλαξη του άρθρου 25·

γ) επιχειρηματικές δραστηριότητες εκτός της παροχής υπηρεσιών πληρωμών, τηρουμένου του ισχύοντος δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εθνικού δικαίου και με την επιφύλαξη των προβλεπομένων στο άρθρο 10 παράγραφος 5.

2. Όταν τα ιδρύματα πληρωμών παρέχουν μία ή περισσότερες από τις υπηρεσίες πληρωμών που απαριθμούνται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4, μπορούν να τηρούν λογαριασμούς πληρωμών που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για πράξεις πληρωμών. Η παραλαβή εκ μέρους των ιδρυμάτων πληρωμών τυχόν χρηματικών ποσών από τους χρήστες με σκοπό να τους παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών δεν συνιστά αποδοχή καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 4 του ν. 3601/2007 ή έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος κατά την έννοια της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του ν. 3601/2007.

3. Τα ιδρύματα πληρωμών μπορούν να παρέχουν πίστωση σε σχέση με τις υπηρεσίες πληρωμών των περιπτώσεων ε', στ' ή η' της παραγράφου 3 του άρθρου 4, μόνον αν:

α) η πίστωση είναι επικουρική και χορηγείται αποκλειστικά σε συνδυασμό με την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής·

β) ανεξαρτήτως των διατάξεων για τη χορήγηση πίστωσης μέσω πιστωτικών καρτών, η πίστωση που χορηγείται σε συνδυασμό με πληρωμή και εκτελείται σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 9 και το άρθρο 24 αποπληρώνεται μέσα σε δώδεκα (12) μήνες το πολύ·

γ) η πίστωση αυτή δεν χορηγείται από χρηματικά ποσά που έχουν ληφθεί ή κρατούνται για την εκτέλεση πράξης πληρωμής και

δ) τα ίδια κεφάλαια του ιδρύματος πληρωμών είναι πάντοτε, κατά την κρίση της Τράπεζας της Ελλάδος, κατάλληλα εν όψει της συνολικής χορηγούμενης πίστωσης.

Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 16 του ν. 3862/2010, αντί των στοιχείων «ε'», «στ'» και «η'» τίθενται τα στοιχεία «δ'» «ε'» και «ζ'» αντίστοιχα. - ΑΝΤΙΚ. ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 1γ ΤΟΥ ΑΡΘ. 47 ΤΟΥ Ν. 3943/11, ΦΕΚ-66 Α/31-3-11

4. Τα ιδρύματα πληρωμών δεν επιτρέπεται να ασκούν, κατ' επάγγελμα, τη δραστηριότητα της αποδοχής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων κατά την έννοια των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 4 του ν. 3601/ 2007.

5. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου ισχύουν υπό την επιφύλαξη των διατάξεων κ.υ.α. 1-983/1999 (ΦΕΚ 172 Β'), με την οποία ενσωματώθηκε η Οδηγία 87/102/ΕΟΚ, καθώς και άλλων σχετικών διατάξεων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνικών νομοθετικών διατάξεων που αφορούν προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές που είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες δεν ενσωματώνονται με τον παρόντα νόμο.

ΤΜΗΜΑ 2

ΑΛΛΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

Άρθρο 17 (άρθρο 17 της Οδηγίας 2007/64)

Εξωτερική ανάθεση δραστηριοτήτων σε αντιπροσώπους, υποκαταστήματα ή επιχειρήσεις

1. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών μέσω αντιπροσώπου, κοινοποιεί στην Τράπεζα της Ελλάδος:

α) το όνομα και τη διεύθυνση του αντιπροσώπου·

β) περιγραφή των μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου που θα χρησιμοποιούν οι αντιπρόσωποι για να τηρούν τις υποχρεώσεις σχετικά με τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας σύμφωνα με το ν. 3691/2008 και

γ) την ταυτότητα των διευθυντικών στελεχών και των υπευθύνων διαχείρισης του αντιπροσώπου που θα ασχοληθούν με την παροχή υπηρεσιών πληρωμών και αποδείξεις καταλληλότητας και εντιμότητας αυτών.

2. Όταν η Τράπεζα της Ελλάδος λάβει τις πληροφορίες της παραγράφου 1, δύναται να εγγράψει τον αντιπρόσωπο στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 13.

3. Πριν από την εγγραφή του αντιπροσώπου στο μητρώο, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, εάν θεωρεί ότι οι πληροφορίες που της παρασχέθηκαν δεν είναι ορθές, να προβαίνει σε περαιτέρω ενέργειες για να τις επαληθεύσει.

4. Εάν, μετά την επαλήθευση, η Τράπεζα της Ελλάδος δεν έχει πεισθεί ότι οι πληροφορίες που της παρασχέθηκαν βάσει της παραγράφου 1 είναι ορθές, δεν εγγράφει τους αντιπροσώπους στο μητρώο του άρθρου 13.

5. Εάν το ίδρυμα πληρωμών επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών σε άλλο κράτος - μέλος με την πρόσληψη αντιπροσώπου, ακολουθεί τις διαδικασίες του άρθρου 24. Στην περίπτωση αυτή, πριν από την εγγραφή του αντιπροσώπου σύμφωνα με το παρόν άρθρο, η Τράπεζα της Ελλάδος πρέπει να ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές του κράτους - μέλους υποδοχής ότι προτίθεται να εγγράψει τον αντιπρόσωπο, και να λάβει υπόψη τη γνώμη τους.

6. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους - μέλους υποδοχής έχουν βάσιμες υπόνοιες ότι, σε συνδυασμό με την προτιθέμενη πρόσληψη του αντιπροσώπου ή τη δημιουργία του υποκαταστήματος, διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας κατά την έννοια του ν. 3691/2008 ή ότι η πρόσληψη του αντιπροσώπου ή η δημιουργία του υποκαταστήματος ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ενημερώνει την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία μπορεί να μην εγγράψει τον αντιπρόσωπο ή το υποκατάστημα ή μπορεί να ανακαλέσει την εγγραφή τους, εάν έγινε ήδη.

[Αρχή Τροποποίησης]«6.α. Στην περίπτωση που η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερωθεί από την αρμόδια αρχή του κράτους - μέλους καταγωγής σχετικά με την πρόθεση ενός ιδρύματος πληρωμών με έδρα σε κράτος - μέλος της Ε.Ε. να παρέχει υπηρεσίες πληρωμών μέσω αντιπροσώπου ή μέσω υποκαταστήματος στην Ελλάδα και εφόσον η Τράπεζα της Ελλάδος έχει βάσιμες υπόνοιες ότι, σε συνδυασμό με την προτιθέμενη πρόσληψη του αντιπροσώπου ή τη δημιουργία του υποκαταστήματος, διαπράττεται ή έχει διαπραχθεί ή επιχειρήθηκε νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότηση της τρομοκρατίας κατά την έννοια του ν. 3691/2008 ή ότι η πρόσληψη του αντιπροσώπου ή η δημιουργία του υποκαταστήματος ενδέχεται να αυξήσουν τον κίνδυνο νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους - μέλους καταγωγής.» - ΠΡΟΣΘ. ΠΑΡ. 6Α ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 17 ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘ. 16 ΤΟΥ Ν. 4002/11, ΦΕΚ-180 Α/22-8-11

7. Εάν το ίδρυμα πληρωμών προτίθεται να αναθέτει λειτουργικές δραστηριότητες υπηρεσιών πληρωμών σε εξωτερικούς συνεργάτες, ενημερώνει σχετικά την Τράπεζα της Ελλάδος.

Η εξωτερική ανάθεση σημαντικών λειτουργικών δραστηριοτήτων δεν μπορεί να γίνεται με τρόπο που βλάπτει ουσιαστικά την ποιότητα των εσωτερικών ελέγχων του ιδρύματος πληρωμών και την ικανότητα της Τράπεζας της Ελλάδος να παρακολουθεί τη συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, μια λειτουργική δραστηριότητα θεωρείται σημαντική εάν η πλημμελής εκτέλεση ή η παράλειψή της θα έβλαπτε ουσιαστικά τη συνεχή συμμόρφωση του ιδρύματος πληρωμών με τις απαιτήσεις της άδειάς του η οποία ζητήθηκε βάσει του παρόντος τίτλου ή τις λοιπές υποχρεώσεις του, δυνάμει του παρόντος νόμου ή τις οικονομικές του επιδόσεις ή την ευρωστία ή τη συνέχεια των υπηρεσιών πληρωμών του. Όταν τα ιδρύματα πληρωμών αναθέτουν σε εξωτερικούς φορείς σημαντικές λειτουργικές δραστηριότητες, θα πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η ανάθεση δραστηριοτήτων σε εξωτερικούς φορείς δεν πρέπει να οδηγεί στη μεταβίβαση των ευθυνών των ανώτερων διευθυντικών στελεχών·

β) δεν πρέπει να μεταβάλλονται η σχέση και οι υποχρεώσεις του ιδρύματος πληρωμών έναντι των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών του, δυνάμει του παρόντος νόμου·

γ) δεν πρέπει να θίγονται οι όροι που πρέπει να πληροί το ίδρυμα πληρωμών προκειμένου να λάβει και να διατηρήσει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τον παρόντα τίτλο και

δ) δεν πρέπει να καταργείται ούτε να τροποποιείται κανένας από τους άλλους όρους υπό τους οποίους χορηγήθηκε η άδεια του ιδρύματος πληρωμών.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1, 10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

8. Το ίδρυμα πληρωμών διασφαλίζει ότι οι αντιπρόσωποι ή τα υποκαταστήματα που ενεργούν εξ ονόματός του ενημερώνουν σχετικά τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 18 (άρθρο 18 της Οδηγίας 2007/64)**Ευθύνη**

1. Τα ιδρύματα πληρωμών, τα οποία αναθέτουν σε τρίτους την άσκηση λειτουργικών δραστηριοτήτων, λαμβάνουν εύλογα μέτρα προς τήρηση των απαιτήσεων του παρόντος νόμου.

2. Τα ιδρύματα πληρωμών έχουν πλήρη ευθύνη για τις πράξεις των υπαλλήλων τους, καθώς και κάθε δραστηριότητα των αντιπροσώπων, των υποκαταστημάτων ή των επιχειρήσεων προς τους οποίους έχει γίνει εξωτερική ανάθεση.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

Άρθρο 19 (άρθρο 19 της Οδηγίας 2007/64)**Τήρηση αρχείου**

Τα ιδρύματα πληρωμών τηρούν όλα τα κατάλληλα αρχεία για τους σκοπούς του παρόντος τίτλου επί τουλάχιστον πέντε έτη, με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3691/2008 ή άλλης εθνικής νομοθεσίας ή νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

ΤΜΗΜΑ 3**ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ****Άρθρο 20 (άρθρο 20 της Οδηγίας 2007/64)****Ορισμός των αρμόδιων αρχών**

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος ορίζεται ως αρμόδια αρχή επιφορτισμένη με την αδειοδότηση και την προληπτική εποπτεία ιδρυμάτων πληρωμών, που θα ασκεί τα καθήκοντα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο.

2. Τα καθήκοντα της Τράπεζας της Ελλάδος ως αρμόδιας αρχής που έχουν οριστεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 εμπίπτουν στην ευθύνη των αρμόδιων αρχών του κράτους-μέλους καταγωγής.

3. Η κατά την παράγραφο 1 εποπτική αρμοδιότητα δεν συνεπάγεται αρμοδιότητα και για την εποπτεία των λοιπών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων των ιδρυμάτων πληρωμών πέραν της παροχής υπηρεσιών πληρωμών που ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4 και των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 16.

Άρθρο 21 (άρθρο 21 της Οδηγίας 2007/64)

Εποπτεία

1. Οι έλεγχοι που ασκεί η Τράπεζα της Ελλάδος για τη διαπίστωση της συνεχούς τήρησης του παρόντος τίτλου πρέπει να είναι ανάλογοι, επαρκείς και προσαρμοσμένοι στους κινδύνους στους οποίους εκτίθενται τα ιδρύματα πληρωμών.

Κατά την άσκηση της εποπτικής της αρμοδιότητας, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, μεταξύ άλλων:

α) να απαιτεί από το ίδρυμα πληρωμών να παρέχει κάθε πληροφορία απαραίτητη για τον σκοπό αυτό·

β) να πραγματοποιεί επιτόπιους ελέγχους στο ίδρυμα πληρωμών, καθώς και σε κάθε αντιπρόσωπο ή υποκατάστημα που παρέχει υπηρεσίες πληρωμών υπό την ευθύνη του ιδρύματος ή σε κάθε εξωτερική επιχείρηση στην οποία ανατίθενται εργασίες υπηρεσιών πληρωμών·

γ) να εκδίδει συστάσεις, οδηγίες και, εφόσον ενδείκνυται, δεσμευτικές διοικητικές πράξεις και

δ) να αναστέλλει ή να ανακαλεί την άδεια στις περιπτώσεις του άρθρου 12.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 55Α του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, των διαδικασιών για την ανάκληση ή αναστολή άδειας λειτουργίας και των διατάξεων του Ποινικού Δικαίου, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να επιβάλλει κυρώσεις κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 64 και 65 του ν. 3601/2007.

Μπορεί επίσης να λαμβάνει, κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 62 και 65 του ν. 3601/2007, μέτρα κατά των ιδρυμάτων πληρωμών ή των υπεύθυνων διευθυνόντων τους, σε περίπτωση παράβασης νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων σχετικών με τον έλεγχο ή την άσκηση των δραστηριοτήτων τους σχετικά με τις υπηρεσίες πληρωμών. Σκοπός των μέτρων ή κυρώσεων είναι να παύσουν οι παραβάσεις ή να εκλείψουν τα αίτιά τους.

3. Ανεξαρτήτως των διατάξεων του άρθρου 6, του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 και του άρθρου 8, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να λαμβάνει τα μέτρα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, για να εξασφαλίζεται η ύπαρξη επαρκών κεφαλαίων για τις υπηρεσίες πληρωμών, ιδίως όταν οι εκτός των υπηρεσιών πληρωμών δραστηριότητες του ιδρύματος πληρωμών βλάπτουν ή υπάρχει κίνδυνος να βλάψουν την οικονομική του ευρωστία.

4. Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος μπορεί να εξειδικεύονται τα σχετικά θέματα και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, καθώς και των άρθρων 6-26.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

Άρθρο 22 (άρθρο 22 της Οδηγίας 2007/64)

Επαγγελματικό απόρρητο

1. Όλα τα πρόσωπα που εργάζονται ή έχουν εργασθεί στην Τράπεζα της Ελλάδος, καθώς και οι εμπειρογνώμονες που ενεργούν εξ ονόματος αυτής, υποχρεούνται να τηρούν το επαγγελματικό απόρρητο, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που καλύπτονται από τις διατάξεις του Ποινικού Δικαίου.

2. Κατά την ανταλλαγή πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 23, τηρείται αυστηρά το επαγγελματικό απόρρητο ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των δικαιωμάτων των ιδιωτών και των επιχειρήσεων.

3. Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται λαμβάνοντας υπόψη, τηρουμένων των αναλογιών, το άρθρο 42 του ν. 3601/2007.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18,

19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος”).

Άρθρο 23 (άρθρο 24 της Οδηγίας 2007/64)

Ανταλλαγή πληροφοριών

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος συνεργάζεται με τις αρμόδιες για την εφαρμογή του Τίτλου ΙΙ του παρόντος νόμου αρχές των διαφόρων κρατών-μελών και, εφόσον χρειάζεται, με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών - μελών και άλλες σχετικές αρμόδιες αρχές που έχουν ορισθεί βάσει της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της εθνικής νομοθεσίας για τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

2. Η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να ανταλλάσσει πληροφορίες με τους ακόλουθους φορείς:

α) τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών-μελών που έχουν αναλάβει την αδειοδότηση και την εποπτεία των ιδρυμάτων πληρωμών·

β) την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τις εθνικές κεντρικές τράπεζες των κρατών - μελών, υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών και εποπτικών αρχών, και, κατά περίπτωση, άλλων δημόσιων αρχών αρμόδιων για την εποπτεία των συστημάτων πληρωμών και διακανονισμού·

γ) άλλες αρμόδιες αρχές που έχουν ορισθεί βάσει των Οδηγιών 2007/64, 95/46/ΕΚ και 2005/60/ΕΚ, όπως έχουν ενσωματωθεί στη νομοθεσία των κρατών-μελών ή βάσει άλλων διατάξεων της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμοστέων στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όπως οι διατάξεις περί προστασίας των ατόμων όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι: "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1, 10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

Άρθρο 24 (άρθρο 25 της Οδηγίας 2007/64)

Άσκηση του δικαιώματος εγκατάστασης και ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

1. Ίδρυμα πληρωμών που έχει λάβει άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα και επιθυμεί να παράσχει υπηρεσίες πληρωμών για πρώτη φορά σε άλλο κράτος-μέλος είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, ενημερώνει την Τράπεζα της Ελλάδος.

Μέσα σε έναν (1) μήνα από την παραλαβή των πληροφοριών, η Τράπεζα της Ελλάδος κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους - μέλους υποδοχής την επωνυμία και τη διεύθυνση του ιδρύματος πληρωμών, τα ονόματα των υπευθύνων για τη διαχείριση του υποκαταστήματος, την οργανωτική δομή του και το είδος των υπηρεσιών πληρωμών που προτίθεται να παράσχει στο κράτος-μέλος υποδοχής.

2. Για τη διενέργεια των ελέγχων και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 21 σε σχέση με τους αντιπροσώπους, τα υποκαταστήματα, ή τις εξωτερικές επιχειρήσεις στις οποίες ανατίθενται δραστηριότητες ιδρύματος πληρωμών, εγκατεστημένου σε άλλο κράτος-μέλος, η Τράπεζα της Ελλάδος συνεργάζεται με τις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής.

3. Στο πλαίσιο της συνεργασίας που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2, η Τράπεζα της Ελλάδος γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής ότι επιθυμεί να διενεργήσει επιτόπιο έλεγχο στο έδαφος του τελευταίου.

Ωστόσο, εφόσον αμφότερες οι αρχές συμφωνούν, η Τράπεζα της Ελλάδος μπορεί να αναθέσει στις αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής τη διενέργεια επιτόπιων ελέγχων στο σχετικό ίδρυμα.

4. Οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν αμοιβαία όλες τις ουσιαστικές ή/και σχετικές πληροφορίες, ιδίως σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης εκ μέρους αντιπροσώπου, υποκαταστήματος, ή εξωτερικής οντότητας στην οποία ανατίθενται δραστηριότητες. Για το σκοπό αυτόν οι αρμόδιες αρχές κοινοποιούν, όταν τους ζητηθεί, όλες τις σχετικές πληροφορίες και, με ιδία πρωτοβουλία, όλες τις ουσιαστικές πληροφορίες.

5. Οι παράγραφοι 1 έως 4 δεν θίγουν την υποχρέωση που υπέχουν οι αρμόδιες αρχές δυνάμει του άρθρου 6 του ν. 3691/2008 και του άρθρου 18 παράγραφος 3 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006, να εποπτεύουν ή να παρακολουθούν την τήρηση των απαιτήσεων που απορρέουν από τις διατάξεις των ανωτέρω νομοθετημάτων.

(Με την παρ. 1 του άρθρου 13 του Ν. 4021/11, ΦΕΚ-218 Α/3-10-11, ορίζεται ότι : "Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, οι διατάξεις των άρθρων 5 παράγραφος 1,10 έως 15, 17 παράγραφος 7, 18, 19 και 21 έως 24 του ν. 3862/2010 εφαρμόζονται, επίσης, στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος").

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25 (άρθρο 28 της Οδηγίας 2007/64)

Πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών

1. Οι κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στα συστήματα πληρωμών των αδειοδοτημένων ή εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, οι οποίοι είναι νομικά πρόσωπα, πρέπει να είναι αντικειμενικοί, αμερόληπτοι και αναλογικοί και να μην κωλύουν, πέραν του αναγκαίου, την πρόσβαση για την πρόληψη ορισμένων κινδύνων, όπως ο κίνδυνος διακανονισμού, ο λειτουργικός κίνδυνος και ο επιχειρηματικός κίνδυνος, και την προστασία της χρηματοοικονομικής και λειτουργικής σταθερότητας του συστήματος πληρωμών.

Τα συστήματα πληρωμών δεν επιβάλλουν στους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, στους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών ή σε άλλα συστήματα πληρωμών καμία από τις ακόλουθες απαιτήσεις:

α) περιοριστικούς κανόνες για την ουσιαστική συμμετοχή σε άλλα συστήματα πληρωμών·

β) κανόνες που θεσπίζουν διακρίσεις μεταξύ των αδειοδοτημένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή μεταξύ των εγγεγραμμένων παρόχων υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους, καθώς και τα παρεχόμενα πλεονεκτήματα ή

γ) περιορισμούς βάσει του νομικού καθεστώτος.

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται:

α) στα συστήματα πληρωμών που ορίζονται δυνάμει του ν. 2789/2000 (ΦΕΚ 21 Α'), με τον οποίο ενσωματώθηκε η Οδηγία 98/26/ΕΚ·

β) στα συστήματα πληρωμών που συνίστανται αποκλειστικά σε παρόχους υπηρεσιών πληρωμών που ανήκουν σε όμιλο αποτελούμενο από επιχειρήσεις με κεφαλαιακούς δεσμούς όπου μία από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις διαθέτει τον ουσιαστικό έλεγχο των άλλων συνδεδεμένων επιχειρήσεων ή

γ) στα συστήματα πληρωμών όπου ένας και μόνος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών (είτε ως αυτοτελές νομικό πρόσωπο είτε ως όμιλος):

i. ενεργεί ή μπορεί να ενεργεί ως πάροχος υπηρεσιών πληρωμών τόσο για τον πληρωτή όσο και για τον δικαιούχο και είναι αποκλειστικά υπεύθυνος για τη διαχείριση του συστήματος και

ii. παρέχει, σε άλλους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, άδεια να συμμετέχουν στο σύστημα και αυτοί οι άλλοι πάροχοι δεν έχουν το δικαίωμα να διαπραγματεύονται τα τέλη μεταξύ τους όσον αφορά το σύστημα πληρωμών, αν και τους επιτρέπεται να καθορίζουν τις τιμές τους έναντι των πληρωτών και των δικαιούχων.

3. Η Τράπεζα της Ελλάδος εξουσιοδοτείται να διασφαλίζει την τήρηση των προβλεπομένων σε αυτό το άρθρο, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς της για την επίβλεψη των συστημάτων πληρωμών.

Άρθρο 26 (άρθρο 29 της Οδηγίας 2007/64)

Απαγόρευση σε πρόσωπα εκτός των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών να παράσχουν υπηρεσίες πληρωμών

Απαγορεύεται στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ούτε είναι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών ούτε αποκλείονται ρητά από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών όπως ορίζονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 4.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 27 (Άρθρο 30 της Οδηγίας 2007/64)

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών τίτλος εφαρμόζεται σε μεμονωμένες πράξεις πληρωμής, σε συμβάσεις–πλαίσια και σε πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από αυτές. Τα συμβαλλόμενα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν ότι ο παρών τίτλος δεν εφαρμόζεται εν όλω ή εν μέρει εφόσον ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεν είναι καταναλωτής.

2. Ο παρών νόμος δε θίγει τις διατάξεις της κ.υ.α. Φ1-983/1991 (ΦΕΚ 172 Β'). Ο παρών νόμος δε θίγει επίσης άλλες σχετικές διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας ή της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές, που δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 28 (Άρθρο 31 της Οδηγίας 2007/64)

Άλλες διατάξεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου δεν θίγουν διατάξεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιλαμβάνουν επιπλέον απαιτήσεις περί προηγούμενης ενημέρωσης.

Ωστόσο, όταν εφαρμόζεται επίσης το άρθρο 4α του ν. 2251/1994, με τον οποίο ενσωματώθηκε η οδηγία 2002/65/ΕΚ, οι διατάξεις περί πληροφόρησης του άρθρου 4α παράγραφος 3 του εν λόγω νόμου, εκτός του σημείου ii περιπτώσεις 3 έως 7, του σημείου iii περιπτώσεις 1, 4 και 5 και του σημείου iv περίπτωση 2 της προαναφερθείσας παραγράφου, αντικαθίστανται από τα άρθρα 33, 34, 38 και 39.

Άρθρο 29 (Άρθρο 32 της Οδηγίας 2007/64)

Χρέωση πληροφοριών

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν επιτρέπεται να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για παροχή πληροφοριών δυνάμει του παρόντος τίτλου.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών και ο χρήστης

υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν για τη χρέωση της παροχής επιπλέον πληροφοριών ή της πιο συχνής αποστολής τους, ή της διαβίβασής τους με τρόπο διαφορετικό από αυτόν που προσδιορίζεται στη σύμβαση-πλαίσιο, και οι οποίες αποστέλλονται κατόπιν αιτήματος του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών.

3. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση για πληροφορίες δυνάμει της παραγράφου 2, η χρέωση αυτή είναι εύλογη και ανάλογη με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 30 (Άρθρο 33 της Οδηγίας 2007/64)

Βάρος της απόδειξης όσον αφορά την πληροφόρηση

Το βάρος της απόδειξης φέρει ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών προκειμένου να αποδείξει ότι έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις πληροφόρησης του παρόντος τίτλου.

Άρθρο 31 (Άρθρο 34 της Οδηγίας 2007/64)

Παρέκκλιση από τις απαιτήσεις πληροφόρησης για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επί μέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ:

α) κατά παρέκκλιση των άρθρων 38, 39 και 43 ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή μόνον πληροφορίες για τα κύρια χαρακτηριστικά της υπηρεσίας πληρωμών, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίον μπορεί να χρησιμοποιείται το μέσο πληρωμών, την ευθύνη, τα επιβαλλόμενα τέλη και άλλες ουσιώδεις πληροφορίες που απαιτούνται για τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης, καθώς και ενδείξεις για το που υπάρχουν, σε εύκολα προσιτή μορφή, οι άλλες πληροφορίες και όροι δυνάμει του άρθρου 39·

β) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση του άρθρου 41 ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να προτείνει μεταβολές των όρων της σύμβασης πλαισίου όπως προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1·

γ) είναι δυνατόν να συμφωνείται ότι, κατά παρέκκλιση των άρθρων 44 και 45 μετά την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής:

i) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει ή καθιστά διαθέσιμο μόνον έναν αριθμό αναφοράς που επιτρέπει στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών να αναγνωρίζει την πράξη πληρωμής, το ποσό της και τα σχετικά τέλη ή/και στην περίπτωση πολλαπλών πράξεων πληρωμής του ίδιου είδους προς τον ίδιο δικαιούχο, μόνον πληροφορίες σχετικά με το συνολικό ποσό και τα τέλη αυτών των πράξεων πληρωμών,

ii) ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παρέχει ή να καθιστά διαθέσιμες τις πληροφορίες που αναφέρονται στο σημείο i εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή εάν ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμής δεν είναι τεχνικώς σε θέση να τις παράσχει. Ωστόσο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στον πληρωτή τη δυνατότητα να ελέγχει το ποσό των αποθηκευμένων χρηματικών ποσών.

2. Για τις εθνικές πράξεις πληρωμών τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διπλασιάζονται. Τα ποσά αυτά, όταν πρόκειται για προπληρωμένα μέσα πληρωμών, αυξάνονται μέχρι 200 ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Άρθρο 32 (Άρθρο 35 της Οδηγίας 2007/64)

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις μεμονωμένες πράξεις πληρωμής που δεν καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο.

2. Όταν εντολή πληρωμής [Αρχή Τροποποίησης]«επί μέρους» - **ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΩΣ ΑΝΩ ΛΕΞΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΑΡΘ. 16 ΤΟΥ Ν. 4002/11, ΦΕΚ-180 Α/22-8-11** πράξης πληρωμής διαβιβάζεται με μέσο πληρωμής που καλύπτεται από σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να παράσχει ή να καταστήσει διαθέσιμες πληροφορίες οι οποίες έχουν δοθεί ή πρόκειται να δοθούν ήδη στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών βάσει της σύμβασης-πλαισίου με άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 33 (Άρθρο 36 της Οδηγίας 2007/64)

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών θέτει στη διάθεση του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσιτη μορφή τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 34, πριν ο χρήστης της υπηρεσίας πληρωμών δεσμευθεί από σύμβαση ή προσφορά μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής. Κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει τις πληροφορίες και τους όρους σε έντυπη μορφή ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους-μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, κατόπιν αιτήματος του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, έχει συναφθεί σύμβαση μεμονωμένης υπηρεσίας πληρωμής με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος

εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του σύμφωνα με την παράγραφο 1 αμέσως μετά την εκτέλεση της πράξης.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης [Αρχή Τροποποίησης]«επί μέρους». - ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΩΣ ΑΝΩ ΛΕΞΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΑΡΘ. 16 ΤΟΥ Ν. 4002/11, ΦΕΚ-180 Α/22-8-11 – Σημείωση : Η ως άνω τροποποίηση αναφέρεται στις παρ. 3 και 4 του άρθρου 33. Δεδομένου ότι δεν υπάρχει παρ. 4 θεωρούμε ότι η τροποποίηση αναφέρεται στις παρ. 2 και 3 υπηρεσίας πληρωμής ή του σχεδίου της εντολής πληρωμής όπου περιέχονται οι κατά το άρθρο 34 πληροφορίες και όροι.

Άρθρο 34 (Άρθρο 37 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφορίες και όροι

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει ή θέτει στη διάθεση του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών τις ακόλουθες πληροφορίες και όρους:

α) προσδιορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής·

β) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης μέσα στην οποία οφείλει να παρασχεθεί η υπηρεσία πληρωμών·

γ) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, την πραγματική συναλλαγματική ισοτιμία ή τη συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς που πρόκειται να εφαρμοσθεί στην πράξη πληρωμής.

2. Ενδεχομένως, κάθε άλλη σχετική πληροφορία και σχετικοί όροι που προβλέπονται στο άρθρο 39, καθίστανται διαθέσιμες στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών σε ευπρόσιτη μορφή.

Άρθρο 35 (Άρθρο 38 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφορίες που παρέχονται στον πληρωτή μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής

Αμέσως μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον

πληρωτή, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) στοιχεία αναφοράς που επιτρέπουν στον πληρωτή να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα που χρησιμοποιείται στην εντολή πληρωμής,

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο πληρωτής και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή ή σχετική αναφορά, όταν διαφέρει από την ισοτιμία που παρασχέθηκε σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο δ', και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος, και

ε) ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

Άρθρο 36 (Άρθρο 39 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο μετά την εκτέλεση

Αμέσως μετά την εκτέλεση της εντολής πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει ή καθιστά διαθέσιμες στον δικαιούχο, με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής,

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο τα χρήματα τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου,

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής τις οποίες πρέπει να καταβάλει ο δικαιούχος και, ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων αυτών,

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών

πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος, και

ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ-ΠΛΑΙΣΙΑ

Άρθρο 37 (Άρθρο 40 της Οδηγίας 2007/64)

Πεδίο εφαρμογής

Το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζεται στις πράξεις πληρωμής που καλύπτονται από σύμβαση-πλαίσιο

Άρθρο 38 (Άρθρο 41 της Οδηγίας 2007/64)

Προηγούμενη γενική ενημέρωση

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, σε εύθετο χρόνο πριν αυτός δεσμευθεί από σύμβαση-πλαίσιο ή προσφορά, τις πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 39, σε έντυπο ή σε άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο. Η διατύπωση των πληροφοριών και όρων πρέπει να είναι εύκολα κατανοητή, με σαφή και εύληπτη μορφή και σε επίσημη γλώσσα του κράτους-μέλους στο οποίο παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα συμφωνήσουν τα μέρη.

2. Εάν, αιτήσει του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, η σύμβαση-πλαίσιο έχει συναφθεί με μέσο επικοινωνίας εξ' αποστάσεως το οποίο δεν επιτρέπει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών να συμμορφωθεί με την παράγραφο 1, ο πάροχος εκπληρώνει την υποχρέωσή του σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης-πλαισίου.

3. Οι υποχρεώσεις της παραγράφου 1 μπορούν επίσης, να εκπληρώνονται με την παροχή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών και των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 39.

Άρθρο 39

(Άρθρο 42 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφορίες και όροι

Ο φορέας παροχής υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών τις εξής πληροφορίες και όρους:

1. Πάροχος υπηρεσιών πληρωμών:

α) η ονομασία του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, η γεωγραφική διεύθυνση των κεντρικών του γραφείων και ενδεχομένως, η γεωγραφική διεύθυνση του αντιπροσώπου ή του υποκαταστήματός που είναι εγκατεστημένα στο κράτος-μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία πληρωμών, καθώς και κάθε άλλη διεύθυνση, περιλαμβανομένης της διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, για την επικοινωνία με τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών και

β) τα στοιχεία της αρμόδιας εποπτικής αρχής και του μητρώου που ορίζεται στο άρθρο 13 ή οποιουδήποτε άλλου σχετικού δημόσιου μητρώου στο οποίο καταχωρίστηκε η άδεια του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και ο αριθμός εγγραφής, ή αντίστοιχο μέσο ταυτοποίησης στο εν λόγω μητρώο.

2. Χρήση της υπηρεσίας πληρωμών:

α) περιγραφή των κύριων χαρακτηριστικών της υπηρεσίας πληρωμών που πρόκειται να παράσχει·

β) καθορισμός των πληροφοριών ή του αποκλειστικού μέσου ταυτοποίησης που πρέπει να παράσχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ορθή εκτέλεση της εντολής πληρωμής.

γ) ο τύπος και η διαδικασία κοινοποίησης της συγκατάθεσης για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής,

καθώς και άρσης της συγκατάθεσης σύμφωνα με τα άρθρα 51 και 63·

δ) αναφορά του χρόνου λήψης της εντολής πληρωμής όπως ορίζεται στο άρθρο 61 παράγραφος 1 και του τυχόν χρονικού σημείου λήξης των ημερήσιων εργασιών του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών·

ε) η μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης μέσα στην οποία πρέπει να παρέχονται οι υπηρεσίες πληρωμών και

στ) εάν υπάρχει δυνατότητα συμφωνίας σχετικά με το όριο δαπανών για τη χρήση του μέσου πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1.

3. Χρέωση, επιτόκια και συναλλαγματικές ισοτιμίες:

α) όλες τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβάλει ο χρήστης στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των επιβαρύνσεων·

β) ανάλογα με την περίπτωση, το εφαρμοστέο επιτόκιο και η εφαρμοστέα συναλλαγματική ισοτιμία ή, εάν πρόκειται να εφαρμοστούν επιτόκιο και συναλλαγματική ισοτιμία αναφοράς, η μέθοδος υπολογισμού του πραγματικού επιτοκίου και η σχετική ημερομηνία και ο δείκτης ή η βάση καθορισμού αυτού του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας αναφοράς και

γ) εάν έχει συμφωνηθεί, η άμεση εφαρμογή αλλαγών στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς και οι απαιτήσεις ενημέρωσης σχετικά με τις αλλαγές σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 2.

4. Επικοινωνία:

α) ανάλογα με την περίπτωση, τα μέσα επικοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών απαιτήσεων ως προς τον εξοπλισμό του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, που έχουν συμφωνήσει τα μέρη για τη διαβίβαση των πληροφοριών ή ειδοποιήσεων στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας·

β) ο τρόπος με τον οποίον παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες οι πληροφορίες δυνάμει της παρούσας οδηγίας, καθώς και η σχετική συχνότητα·

γ) η γλώσσα ή οι γλώσσες σύναψης της σύμβασης- πλαισίου και επικοινωνίας κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης και

δ) το δικαίωμα του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου και πληροφορίες και όρους σύμφωνα με το άρθρο 40.

5. Προφυλάξεις και διορθωτικά μέτρα:

α) ανάλογα με την περίπτωση, περιγραφή των μέτρων που πρέπει να λαμβάνει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών για την ασφαλή φύλαξη του μέσου πληρωμών, καθώς και τρόποι ειδοποίησης του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β'·

β) εάν έχει συμφωνηθεί, οι όροι με τους οποίους ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διατηρεί το δικαίωμα να αναστείλει ένα μέσο πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 52·

γ) η ευθύνη του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 58, μαζί με πληροφορίες για το σχετικό ποσό·

δ) τρόπος και προθεσμία μέσα στην οποία ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών, οφείλει να ειδοποιεί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για τυχόν μη εγκεκριμένες ή λανθασμένα εκτελεσθείσες πράξεις πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 55, καθώς και η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 57·

ε) η ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για την εκτέλεση των πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 71 και

στ) οι όροι επιστροφής σύμφωνα με τα άρθρα 59 και 60.

6. Αλλαγές και λήξη της σύμβασης-πλαισίου:

α) εφόσον συμφωνηθεί, επισήμανση του ότι ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών θεωρείται ότι αποδέχεται τις τροποποιήσεις των όρων, σύμφωνα με το άρθρο 41, εκτός εάν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους ότι δεν τις αποδέχεται·

β) διάρκεια της σύμβασης και

γ) το δικαίωμα του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών να καταγγέλλει τη σύμβαση-πλαίσιο, καθώς και κάθε συμφωνία που αφορά την καταγγελία σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 1 και το άρθρο 42.

7. Μέσα προσφυγής:

α) κάθε συμβατικός όρος σχετικά με το δίκαιο που εφαρμόζεται στη σύμβαση-πλαίσιο ή/και το αρμόδιο δικαστήριο και

β) οι διαδικασίες εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών και καταγγελιών που έχει στη διάθεσή του ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με τα άρθρα 76 έως 79.

Άρθρο 40 (Άρθρο 43 της Οδηγίας 2007/64)

Δυνατότητα πρόσβασης σε πληροφορίες και στους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου

Ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια της συμβατικής σχέσης, ο χρήστης υπηρεσίας πληρωμών έχει το δικαίωμα, κατόπιν αιτήματός του, να λαμβάνει τους συμβατικούς όρους της σύμβασης-πλαισίου, καθώς και τις

πληροφορίες και τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 39 σε έντυπη μορφή ή άλλο ανθεκτικό στο χρόνο μέσο.

Άρθρο 41 (Άρθρο 44 της Οδηγίας 2007/64)

Τροποποίηση των συμβατικών όρων της σύμβασης–πλαisiού

1. Κάθε τροποποίηση της σύμβασης–πλαisiού, καθώς και η ενημέρωση και οι όροι που προσδιορίζονται στο άρθρο 39 προτείνονται από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1 και τουλάχιστον δύο μήνες πριν από την ημερομηνία της προτεινόμενης έναρξης ισχύος.

Όπου συντρέχει η περίπτωση του άρθρου 39 παράγραφος 6 στοιχείο α', ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών πληροφορεί τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ότι θα θεωρηθεί ότι έχει αποδεχθεί τις τροποποιήσεις αυτές εάν δεν γνωστοποιήσει στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ότι δεν τις αποδέχεται πριν την προτεινόμενη ημερομηνία έναρξης ισχύος τους. Σε αυτήν την περίπτωση, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών διευκρινίζει επίσης ότι ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών έχει το δικαίωμα να καταγγείλει αμέσως τη σύμβαση–πλαίσιο και χωρίς επιβάρυνση πριν την ημερομηνία της προτεινόμενης εφαρμογής των αλλαγών.

2. Αλλαγές των επιτοκίων ή των συναλλαγματικών ισοτιμιών μπορούν να εφαρμόζονται αμέσως και χωρίς προειδοποίηση, εφόσον το δικαίωμα αυτό έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση–πλαίσιο και οι αλλαγές βασίζονται στα επιτόκια ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες αναφοράς που έχουν συμφωνηθεί σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 3 στοιχεία β' και γ'. Ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνεται το ταχύτερο δυνατόν για κάθε αλλαγή του επιτοκίου, όπως προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει για συγκεκριμένη συχνότητα ή τρόπο παροχής των πληροφοριών ή θέσης του σε διάθεση του χρήστη. Ωστόσο, οι αλλαγές στο επιτόκιο ή τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που είναι ευνοϊκότερες για τους χρήστες υπηρεσιών πληρωμών, μπορούν να εφαρμόζονται χωρίς προειδοποίηση.

3. Οι αλλαγές του επιτοκίου ή της συναλλαγματικής ισοτιμίας που χρησιμοποιούνται κατά τις πράξεις πληρωμής εφαρμόζονται και υπολογίζονται κατά τρόπο ουδέτερο χωρίς διακρίσεις εις βάρος των χρηστών υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 42 (Άρθρο 45 της Οδηγίας 2007/64)

Λύση

1. Ο χρήστης υπηρεσίας πληρωμών μπορεί να λύσει τη σύμβαση-πλαίσιο ανά πάσα στιγμή, εκτός αν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει προθεσμία προειδοποίησης. Η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να υπερβαίνει τον ένα (1) μήνα.

2. Η λύση σύμβασης-πλαισίου διάρκειας άνω των δώδεκα (12) μηνών ή αορίστου χρόνου δεν συνεπάγεται επιβάρυνση για τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών μετά το πέρας δωδεκαμήνου. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, η χρέωση για τη λήξη πρέπει να είναι εύλογη και σύμφωνη με το κόστος.

3. Εάν συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να καταγγείλει σύμβαση-πλαίσιο αορίστου χρόνου με ειδοποίηση τουλάχιστον δύο μήνες πριν, με τον ίδιο τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1.

4. Οι επιβαρύνσεις για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών που χρεώνονται σε τακτική βάση καταβάλλονται από τον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών μόνον κατ' αναλογία προς το χρόνο μέχρι τη λύση της σύμβασης. Εάν οι επιβαρύνσεις καταβληθούν προκαταβολικά, επιστρέφονται κατ' αναλογία.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν τις νομοθετικές και κανονιστικές ρυθμίσεις που διέπουν τα δικαιώματα των συμβαλλόμενων μερών να υπαναχωρούν από τη σύμβαση-πλαίσιο ή να την κηρύσσουν άκυρη.

Άρθρο 43 (Άρθρο 46 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφόρηση πριν από την εκτέλεση επιμέρους πράξης πληρωμής

Για κάθε [Αρχή Τροποποίησης]«επί μέρους». - ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΩΣ ΑΝΩ ΛΕΞΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΑΡΘ. 16 ΤΟΥ Ν. 4002/11, ΦΕΚ-180 Α/22-8-11 πράξη πληρωμής την οποία κίνησε ο πληρωτής, και η οποία εκτελείται στα πλαίσια σύμβασης-πλαισίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει, κατόπιν αιτήματος του πληρωτή, για τη συγκεκριμένη πράξη πληρωμής σαφείς πληροφορίες σχετικά με τη μέγιστη προθεσμία εκτέλεσης, και σχετικά με τις επιβαρύνσεις που πρέπει να καταβληθούν από τον πληρωτή, και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυση των ποσών των τυχόν επιβαρύνσεων.

Άρθρο 44 (Άρθρο 47 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφόρηση του πληρωτή για τις επί μέρους πράξεις πληρωμής

1. Μετά τη χρέωση του λογαριασμού του πληρωτή με το ποσό της [Αρχή Τροποποίησης]«επί μέρους». - ΑΝΤΙΚ. ΤΗΣ ΩΣ ΑΝΩ ΛΕΞΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 2 ΤΟΥ ΑΡΘ. 16 ΤΟΥ Ν. 4002/11, ΦΕΚ-180 Α/22-8-11 πράξης πληρωμής ή, όταν ο πληρωτής δεν χρησιμοποιεί λογαριασμό πληρωμών, μετά την παραλαβή της εντολής πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή παρέχει αμελλητί στον πληρωτή, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) στοιχείο αναφοράς που επιτρέπει στον πληρωτή να ταυτοποιήσει κάθε πράξη πληρωμής και κατά περίπτωση, τις πληροφορίες που αφορούν τον δικαιούχο·

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο χρεώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του πληρωτή ή στο νόμισμα που χρησιμοποιείται για την εντολή πληρωμής·

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο πληρωτής·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, και το ποσό της πράξης πληρωμής μετά τη μετατροπή του νομίσματος και

ε) την ημερομηνία αξίας για τη χρέωση ή την ημερομηνία παραλαβής της εντολής πληρωμής.

2. Η σύμβαση–πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά, τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον πληρωτή να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούται να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ κάθε τρεις μήνες.

Άρθρο 45 (Άρθρο 48 της Οδηγίας 2007/64)

Πληροφόρηση του δικαιούχου για τις επί μέρους πράξεις πληρωμής

1. Μετά την εκτέλεση επί μέρους πράξης πληρωμής ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου παρέχει αμελλητί στον δικαιούχο, με τον τρόπο που ορίζεται στο άρθρο 38 παράγραφος 1, τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τα στοιχεία που επιτρέπουν στον δικαιούχο να ταυτοποιήσει την πράξη πληρωμής και αν χρειάζεται, τον πληρωτή, καθώς και κάθε πληροφορία που διαβιβάζεται με την πράξη πληρωμής·

β) το ποσό της πράξης πληρωμής στο νόμισμα στο οποίο πιστώνεται ο λογαριασμός πληρωμών του δικαιούχου·

γ) το ποσό των τυχόν επιβαρύνσεων για την πράξη πληρωμής, και ανάλογα με την περίπτωση, την ανάλυσή τους, ή τον τόκο που πρέπει να καταβάλλει ο δικαιούχος·

δ) ανάλογα με την περίπτωση, τη συναλλαγματική ισοτιμία που χρησιμοποιήθηκε στην πράξη πληρωμής από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, και το ποσό της πράξης πληρωμής πριν τη μετατροπή του νομίσματος και

ε) την ημερομηνία αξίας για την πίστωση.

2. Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχονται ή καθίστανται διαθέσιμες περιοδικά, τουλάχιστον μία φορά το μήνα, με τρόπο που έχει συμφωνηθεί και που επιτρέπει στον δικαιούχο να αποθηκεύει και να αναπαράγει ακριβώς τις πληροφορίες.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούται να παρέχει εγγράφως και δωρεάν πληροφορίες άπαξ κάθε τρεις μήνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 46 (Άρθρο 49 της Οδηγίας 2007/64)

Νόμισμα και μετατροπή νομίσματος

1. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται στο νόμισμα το οποίο έχουν συμφωνήσει τα μέρη.

2. Όταν, πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής, προσφέρεται υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στο σημείο πώλησης ή εκ μέρους του δικαιούχου, το μέρος που προσφέρει την υπηρεσία μετατροπής νομισμάτων στον πληρωτή υποχρεούται να του γνωστοποιήσει κάθε σχετική επιβάρυνση, καθώς και τη συναλλαγματική ισοτιμία που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τη μετατροπή.

Ο πληρωτής αποδέχεται την παροχή της υπηρεσίας μετατροπής νομισμάτων πάνω σε αυτή τη βάση.

Άρθρο 47 (Άρθρο 50 της Οδηγίας 2007/64)

Ενημέρωση σχετικά με πρόσθετη επιβάρυνση ή έκπτωση

1. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο δικαιούχος επιβάλλει επιβάρυνση ή προσφέρει έκπτωση, ο δικαιούχος ενημερώνει σχετικά τον πληρωτή πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

2. Όταν, για τη χρήση ενός συγκεκριμένου μέσου πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή τρίτος επιβάλλει επιβάρυνση, ενημερώνει σχετικά τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών πριν από την έναρξη της πράξης πληρωμής.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 48 (Άρθρο 51 της Οδηγίας 2007/64)

Πεδίο εφαρμογής

1. Όταν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, τα μέρη μπορούν να συμφωνούν ότι δεν εφαρμόζονται εν όλω ή εν μέρει το άρθρο 49 παράγραφος 1, το άρθρο 51 παράγραφος 3 και τα άρθρα 56, 58, 59, 60, 63 και 71. Τα μέρη μπορούν επίσης να συμφωνούν χρονική περίοδο διαφορετική από την οριζόμενη στο άρθρο 55.

2. Ο παρών νόμος δεν θίγει τις διατάξεις της κ.υ.α. Φ1-983/1991 (ΦΕΚ 172 Β'), όπως ισχύει (εθνικό μέτρο εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ). Ο παρών νόμος δεν θίγει επίσης άλλες σχετικές εθνικές διατάξεις ή διατάξεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν τις προϋποθέσεις όσον αφορά τη χορήγηση πιστώσεων στους καταναλωτές οι οποίες δεν εναρμονίζονται με την παρούσα οδηγία, οι οποίες είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 49 (Άρθρο 52 της Οδηγίας 2007/64)

Επιβαλλόμενες επιβαρύνσεις

1. Ο πάροχος υπηρεσίας πληρωμών δεν μπορεί να χρεώνει τον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ενημέρωσης που υπέχει ή για τα διορθωτικά και προληπτικά μέτρα που οφείλει να λαμβάνει δυνάμει του παρόντος τίτλου, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο άρθρο 62 παράγραφος 1, στο άρθρο 63 παράγραφος 5 και στο άρθρο 70 παράγραφος 2. Οι επιβαρύνσεις αυτές συμφωνούνται μεταξύ του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών και είναι εύλογες και ανάλογες με το πραγματικό κόστος στο οποίο υποβάλλεται ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών.

2. Όταν μια πράξη πληρωμής δεν συνεπάγεται μετατροπή νομισμάτων, ο μεν δικαιούχος επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, ο δε πληρωτής να επωμίζεται τις επιβαρύνσεις που επιβάλλει ο δικός του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών.

3. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν δικαιούται να θέτει περιορισμούς στο δικαίωμα του δικαιούχου, να προσφέρει στον πληρωτή έκπτωση για τη χρήση του συγκεκριμένου μέσου πληρωμών. Ο δικαιούχος δεν δικαιούται να επιβάλλει επιβαρύνσεις στον πληρωτή για την χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμών.

Άρθρο 50 (Άρθρο 53 της Οδηγίας 2007/64)

Παρέκκλιση για τα μέσα πληρωμών μικρής αξίας και το ηλεκτρονικό χρήμα

1. Στις περιπτώσεις μέσων πληρωμών τα οποία, σύμφωνα με τη σύμβαση-πλαίσιο, αφορούν αποκλειστικά επιμέρους πράξεις πληρωμής που δεν υπερβαίνουν τα 30 ευρώ ή είτε έχουν όριο δαπανών 150 ευρώ είτε αποθηκεύουν χρηματικά ποσά που δεν υπερβαίνουν ποτέ τα 150 ευρώ, οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν με τους χρήστες των υπηρεσιών πληρωμών τους ότι:

α) το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β', το άρθρο 54 παράγραφος 1 στοιχεία γ' και δ' και το άρθρο 58 παράγραφοι 4 και 5 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής δεν επιτρέπει τη δέσμευσή του ή την πρόληψη της περαιτέρω χρήσης του·

β) τα άρθρα 56 και 57 και το άρθρο 58 παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν το μέσο πληρωμής χρησιμοποιείται ανωνύμως ή ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι σε θέση, για άλλους λόγους που είναι εγγενείς στο μέσο πληρωμής, να αποδείξει ότι μια πράξη πληρωμής είναι εγκεκριμένη·

γ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 62 παράγραφος 1, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν υποχρεούται να ενημερώσει τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών για την άρνηση εκτέλεσης εντολής πληρωμής, εάν ο λόγος μη εκτέλεσης είναι πρόδηλος·

δ) κατά παρέκκλιση του άρθρου 66, ότι ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβαση στον δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η εντολή·

ε) κατά παρέκκλιση των άρθρων 66 και 67 ότι ισχύουν άλλες προθεσμίες εκτέλεσης.

2. Για τις εγχώριες συναλλαγές πληρωμών, τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 διπλασιάζονται. Για προπληρωμένα μέσα πληρωμών τα ποσά αυξάνονται μέχρι 200 ευρώ.

3. Τα άρθρα 57 και 58 εφαρμόζονται επίσης στο ηλεκτρονικό χρήμα κατά την έννοια της παραγράφου 20 του άρθρου 2 του ν. 3601/2007, εκτός εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν έχει τη δυνατότητα να δεσμεύει το λογαριασμό ή το μέσο πληρωμών.

ΕΓΚΡΙΣΗ ΠΡΑΞΕΩΝ ΠΛΗΡΩΜΗΣ**Άρθρο 51 (Άρθρο 54 της Οδηγίας 2007/64)****Συγκατάθεση και άρση της συγκατάθεσης**

1. Η πράξη πληρωμής να θεωρείται εγκεκριμένη μόνο εάν ο πληρωτής έχει συναινέσει να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής. Η πράξη πληρωμής μπορεί να εγκρίνεται από τον πληρωτή πριν ή, εφόσον έχουν συμφωνήσει ο πληρωτής και ο οικείος του πάροχος υπηρεσιών πληρωμών, μετά την εκτέλεσή της.

2. Η συγκατάθεση για την εκτέλεση μιας πράξης πληρωμής ή μιας σειράς πράξεων πληρωμής δίδεται υπό τη μορφή που συμφωνήθηκε μεταξύ του πληρωτή και του οικείου του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Ελλείψει συγκατάθεσης, η πράξη πληρωμής θεωρείται μη εγκεκριμένη.

3. Η συγκατάθεση μπορεί να ανακληθεί από τον πληρωτή σε οποιαδήποτε στιγμή, αλλά όχι αργότερα από το χρονικό σημείο έναρξης του ανέκκλητου σύμφωνα με το άρθρο 63. Το ίδιο ισχύει και για τη συγκατάθεση που δίδεται για να εκτελεσθεί μια σειρά πράξεων πληρωμής, η οποία μπορεί να ανακληθεί με αποτέλεσμα κάθε μελλοντική πράξη πληρωμής, να θεωρείται μη εγκεκριμένη.

4. Η διαδικασία δια της οποίας δίδεται η συγκατάθεση συμφωνείται μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 52 (Άρθρο 55 της Οδηγίας 2007/64)**Περιορισμοί της χρήσης του μέσου πληρωμών**

1. Στις περιπτώσεις που χρησιμοποιείται συγκεκριμένο μέσο πληρωμών για την κοινοποίηση της συγκατάθεσης, ο πληρωτής και ο αντίστοιχος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνήσουν όρια δαπάνης όσον αφορά τις πράξεις πληρωμών που εκτελούνται μέσω αυτού του μέσου πληρωμών.

2. Εάν έχει συμφωνηθεί στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιφυλάσσεται του δικαιώματος να αναστείλει τη χρήση του μέσου πληρωμών, για αντικειμενικώς αιτιολογημένους λόγους σχετικούς με την ασφάλεια του μέσου πληρωμών, την υπόνοια μη εγκεκριμένης ή δόλιας χρήσης του μέσου πληρωμών ή, στην περίπτωση μέσου πληρωμών με πιστωτικό άνοιγμα, σημαντικά αυξημένο κίνδυνο να

ενδέχεται να μην είναι ο πληρωτής σε θέση να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις πληρωμής του.

3. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ενημερώνει τον πληρωτή για την αναστολή του μέσου πληρωμών και τους λόγους για την ενέργεια αυτή με τρόπο που έχει συμφωνηθεί, ει δυνατόν προτού ανασταλεί το μέσο πληρωμών ή, το αργότερο, αμέσως μετά, εκτός εάν η ενημέρωση αυτή αντιβαίνει σε αντικειμενικώς αιτιολογημένους λόγους ασφαλείας ή απαγορεύεται από άλλη συναφή νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνική νομοθεσία.

4. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αίρει την αναστολή της χρήσης του μέσου πληρωμών ή το αντικαθιστά με νέο μέσο πληρωμών μόλις οι λόγοι αναστολής πάψουν να υφίστανται.

Άρθρο 53

(Άρθρο 56 της Οδηγίας 2007/64)

Υποχρεώσεις του χρήστη υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών οφείλει:

α) να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών σύμφωνα με τους όρους που διέπουν την έκδοση και χρήση του και

β) να ειδοποιεί αμελλητί τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών ή τον φορέα που αυτός ορίζει, μόλις υποπέσει στην αντίληψή του απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών ή μη εγκεκριμένη χρήση του.

2. Για τους σκοπούς του στοιχείου α' της παραγράφου 1, μόλις ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών λάβει το μέσο πληρωμών, λαμβάνει κάθε εύλογο μέτρο για την ασφαλή φύλαξη των εξατομικευμένων στοιχείων ασφαλείας του.

Άρθρο 54 (Άρθρο 57 της Οδηγίας 2007/64)

Υποχρεώσεις του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών όσον αφορά τα μέσα πληρωμών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών που εκδίδει το μέσο πληρωμών έχει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

α) να μην αποκαλύπτει τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας του μέσου πληρωμών παρά μόνο στον χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών που έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί το μέσο πληρωμών, τηρουμένων των κατά το άρθρο 53·

β) να μην αποστέλλει μέσο πληρωμών που δεν έχει ζητηθεί, εκτός εάν το στέλνει προς αντικατάσταση μέσου που κατέχει ήδη ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών·

γ) να εξασφαλίζει ανά πάσα στιγμή στο χρήστη κατάλληλα μέσα για να προβαίνει σε γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β' ή να ζητεί άρση της αναστολής σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 4· κατόπιν αιτήσεως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει στο χρήστη της υπηρεσίας πληρωμών τα μέσα για να αποδείξει, μέσα σε 18 μήνες από τη γνωστοποίηση, ότι όντως προέβη στην εν λόγω γνωστοποίηση, και

δ) να αποτρέπει κάθε χρήση του μέσου πληρωμών μόλις πραγματοποιηθεί η γνωστοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β'.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών επωμίζεται τον κίνδυνο της αποστολής μέσου πληρωμών στον πληρωτή ή αποστολής κάθε εξατομικευμένου στοιχείου ασφαλείας του.

Άρθρο 55 (Άρθρο 58 της Οδηγίας 2007/64)

Γνωστοποίηση μη εγκεκριμένων ή εσφαλμένων πράξεων πληρωμών

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών παρέχει επανόρθωση στο χρήστη υπηρεσιών πληρωμών, μόνο εάν ειδοποιήσει αμελλητί τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του μόλις πληροφορηθεί οποιαδήποτε μη εγκεκριμένη ή εσφαλμένα εκτελεσθείσα πράξη πληρωμών που θεμελιώνει δικαίωμα απαιτήσεως, συμπεριλαμβανομένου του καθοριζόμενου στο άρθρο 71, και το αργότερο έως 13 μήνες από την ημερομηνία χρέωσης, εκτός εάν, ενδεχομένως, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέσχε ούτε κατέστησε διαθέσιμες τις πληροφορίες για την πράξη αυτήν σύμφωνα με τον τίτλο III.

Άρθρο 56 (Άρθρο 59 της Οδηγίας 2007/64)

Στοιχεία που τεκμηριώνουν τη γνησιότητα και την εκτέλεση πράξεων πληρωμών

1. Ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών, εφόσον ο χρήστης αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής ή ισχυρίζεται ότι η πράξη πληρωμής δεν εκτελέσθηκε σωστά, υποχρεούται να αποδεικνύει ότι εξακριβώθηκε η γνησιότητα της πράξης πληρωμής, ότι αυτή καταγράφηκε επακριβώς, καταχωρίσθηκε στους λογαριασμούς και δεν επηρεάσθηκε από τεχνική βλάβη ή άλλη δυσλειτουργία.

2. Εάν ένας χρήστης υπηρεσίας πληρωμών αρνείται ότι έχει εγκρίνει εκτελεσθείσα πράξη πληρωμής, η χρήση ενός μέσου πληρωμών που έχει καταγραφεί από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών δεν αποτελεί αναγκαστικά, αφ' εαυτής, επαρκή απόδειξη του ότι ο πληρωτής είχε εγκρίνει την πράξη πληρωμής ή ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε από πρόθεση ή βαριά αμέλεια μία ή περισσότερες από τις υποχρεώσεις του δυνάμει του άρθρου 53.

Άρθρο 57(Άρθρο 60 της Οδηγίας 2007/64)

Ευθύνη του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών για μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 55 σε περίπτωση μη εγκεκριμένης πράξης πληρωμής, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή υποχρεούται να επιστρέφει αμέσως στον πληρωτή το ποσό της μη εγκεκριμένης πράξης και εφόσον συντρέχει περίπτωση, να επαναφέρει το χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμής.

2. Δεν αποκλείεται η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του πληρωτή και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών.

Άρθρο 58 (Άρθρο 61 της Οδηγίας 2007/64)

Ευθύνη του πληρωτή για μη εγκεκριμένη πράξη πληρωμών

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 57, ο πληρωτής ευθύνεται σχετικά με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμής μέχρι ανώτατου ποσού 150 ευρώ, για

τις ζημιές που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος ή κλαπέντος μέσου πληρωμών ή, εάν ο πληρωτής δεν έχει κρατήσει ασφαλή τα εξατομικευμένα στοιχεία ασφαλείας, από υπεξαίρεση μέσου πληρωμών.

2. Ο πληρωτής ευθύνεται για όλες τις ζημιές που σχετίζονται με μη εγκεκριμένες πράξεις πληρωμών, εφόσον οι ζημιές αυτές οφείλονται στο γεγονός ότι ενήργησε με δόλο ή δεν εκπλήρωσε μία ή περισσότερες από τις κατά το άρθρο 53 υποχρεώσεις του από πρόθεση ή βαριά αμέλεια. Στις περιπτώσεις αυτές δεν ισχύει το ανώτατο ποσό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

3. Ο πληρωτής δεν φέρει τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση απολεσθέντος, κλαπέντος ή υπεξαιρεθέντος μέσου πληρωμών μετά την ειδοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 53 παράγραφος 1 στοιχείο β', εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

4. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεν παρέχει τα κατάλληλα μέσα που επιτρέπουν ανά πάσα στιγμή την ειδοποίηση για την απώλεια, κλοπή ή υπεξαίρεση του μέσου πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 54 παράγραφος 1 στοιχείο γ', ο πληρωτής δεν ευθύνεται για τις οικονομικές συνέπειες που απορρέουν από τη χρήση του εν λόγω μέσου, εκτός εάν ενήργησε με δόλο.

Άρθρο 59 (Άρθρο 62 της Οδηγίας 2007/64)

Επιστροφές χρημάτων για πράξεις πληρωμής οι οποίες κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Ο πληρωτής έχει το δικαίωμα επιστροφής, εκ μέρους του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, των χρημάτων που αντιστοιχούν σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω δικαιούχου και η οποία έχει ήδη εκτελεσθεί, εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) κατά την έγκριση δεν προσδιορίσθηκε το ακριβές ποσό της πράξης πληρωμής και

β) το ποσό της πράξης πληρωμής υπερβαίνει το ποσό που θα ανέμενε εύλογα ο πληρωτής λαμβάνοντας υπόψη τη μορφή, τις προηγούμενες συνήθειες εξόδων του, τους όρους της σύμβασης-πλαισίου και τις σχετικές περιστάσεις της υπόθεσης.

Κατόπιν αιτήσεως του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, ο πληρωτής παρέχει πραγματικά στοιχεία που σχετίζονται με τους όρους αυτούς.

Η επιστροφή αφορά ολόκληρο το ποσό της εκτελεσθείσας πράξης πληρωμής.

Για τις άμεσες χρεώσεις, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του μπορούν να συμφωνούν με τη σύμβαση-πλαίσιο ότι ο πληρωτής δικαιούται επιστροφή χρημάτων από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του έστω και εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για επιστροφή χρημάτων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

2. Ωστόσο, για τους σκοπούς της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β', ο πληρωτής δεν μπορεί να επικαλεσθεί λόγους που συνδέονται με μετατροπή συναλλάγματος, εφόσον εφαρμόστηκε η ισοτιμία αναφοράς που έχει συμφωνήσει με τον οικείο του πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, σύμφωνα με το άρθρο 34 παράγραφος 1 στοιχείο δ' και το άρθρο 39 παράγραφος 3 στοιχείο β'.

3. Μπορεί να συμφωνείται στη σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ του πληρωτή και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών ότι ο πληρωτής δεν δικαιούται επιστροφή όταν έχει διαβιβάσει τη συγκατάθεσή του για να εκτελεσθεί η εντολή πληρωμής απευθείας στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του, και ανάλογα με την περίπτωση, οι πληροφορίες για τη μελλοντική πράξη πληρωμής παρέχονται ή τίθενται στη διάθεση του πληρωτή, κατά συμφωνηθέντα τρόπο, τουλάχιστον τέσσερις εβδομάδες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή από τον δικαιούχο.

Άρθρο 60 (Άρθρο 63 της Οδηγίας 2007/64)

Αιτήσεις επιστροφής χρημάτων για πράξεις πληρωμής που κινούνται από δικαιούχο ή μέσω αυτού

1. Ο πληρωτής έχει το δικαίωμα να ζητήσει την επιστροφή των χρημάτων που αναφέρεται στο άρθρο 59 και η οποία αντιστοιχεί σε εγκεκριμένη πράξη πληρωμής η οποία κινήθηκε από δικαιούχο ή μέσω αυτού, μέσα σε οκτώ εβδομάδες από την ημερομηνία χρέωσης των χρηματικών ποσών.

2. Μέσα σε δέκα εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή της αίτησης επιστροφής, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών είτε επιστρέφει ολόκληρο το ποσό της πράξης πληρωμής είτε αιτιολογεί την άρνηση επιστροφής, υποδεικνύοντας το όργανο στο οποίο μπορεί να προσφύγει ο πληρωτής αν δεν αποδέχεται, την αιτιολόγηση, σύμφωνα με τα άρθρα 76 έως 79.

Το δικαίωμα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών δυνάμει του πρώτου εδαφίου να αρνείται επιστροφή χρημάτων δεν ισχύει στην περίπτωση του άρθρου 59 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΡΑΞΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1

ΕΝΤΟΛΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΠΟΣΑ

Άρθρο 61 (Άρθρο 64 της Οδηγίας 2007/64)

Λήψη εντολών πληρωμής

1. Σε περίπτωση εντολής πληρωμής η οποία διαβιβάστηκε απευθείας από τον πληρωτή ή εμμέσως από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ως χρόνος λήψης ορίζεται ο χρόνος κατά τον οποίο ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή λαμβάνει την εντολή πληρωμής. Εάν ο χρόνος λήψης δεν είναι μέσα σε εργάσιμη ημέρα του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, η εντολή πληρωμής θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ορίσει ένα οριακό χρονικό σημείο προς το τέλος της εργάσιμης ημέρας, πέραν του οποίου κάθε λαμβανόμενη εντολή πληρωμής θα λογίζεται ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

2. Εάν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών που κίνησε εντολή πληρωμής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνήσουν ότι η εκτέλεση της εντολής πληρωμής αρχίζει σε συγκεκριμένη ημέρα ή στο τέλος συγκεκριμένης περιόδου ή την ημέρα που ο πληρωτής θα έχει θέσει χρήματα στη διάθεση του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, χρονικό σημείο λήψης της εντολής για τους σκοπούς του άρθρου 66 θεωρείται η συμφωνηθείσα ημέρα. Εάν η συμφωνηθείσα ημέρα δεν είναι εργάσιμη ημέρα για τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών, η εντολή πληρωμής που λαμβάνεται θα λογίζεται ως ληφθείσα την επόμενη εργάσιμη ημέρα.

Άρθρο 62 (Άρθρο 65 της Οδηγίας 2007/64)

Άρνηση εντολών πληρωμής

1. Αν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αρνηθεί να εκτελέσει εντολή πληρωμής, η άρνηση και ει δυνατόν, οι λόγοι της άρνησης και η διαδικασία επανόρθωσης των τυχόν λαθών που οδήγησαν στην άρνηση γνωστοποιούνται στον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών, εκτός αν αυτό απαγορεύεται από άλλη σχετική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνική νομοθεσία.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών αποστέλλει ή καθιστά διαθέσιμη κατά το συμφωνηθέντα τρόπο τη γνωστοποίηση, με την πρώτη ευκαιρία και πάντως μέσα στις προθεσμίες που προβλέπει το άρθρο 66.

Η σύμβαση-πλαίσιο μπορεί να περιλαμβάνει όρο ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλλει χρέωση για την ειδοποίηση αυτή, εάν η άρνηση είναι αντικειμενικώς αιτιολογημένη.

2. Εφόσον πληρούνται όλοι οι όροι που προβλέπονται στη σύμβαση-πλαίσιο του πληρωτή, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή δεν αρνείται να εκτελέσει εγκεκριμένη εντολή πληρωμής, ανεξαρτήτως του αν η εντολή κινήθηκε από πληρωτή ή από δικαιούχο ή μέσω αυτού, εκτός αν η εκτέλεσή της απαγορεύεται από άλλη σχετική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή εθνική.

3. Για τους σκοπούς των άρθρων 66 και 71, εντολή πληρωμής της οποίας η εκτέλεση απορρίφθηκε θεωρείται ως μη ληφθείσα.

Άρθρο 63 (Άρθρο 66 της Οδηγίας 2007/64)

Ανέκκλητο εντολής πληρωμής

1. Ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών δεν μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής εάν ληφθεί από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετική ρύθμιση στο παρόν άρθρο.

2. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πληρωτής δεν μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής μετά τη διαβίβαση στον δικαιούχο της εντολής πληρωμής ή της συγκατάθεσής του να εκτελεσθεί η πράξη πληρωμής.

3. Ωστόσο, στην περίπτωση άμεσης χρέωσης και με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων επιστροφής, ο πληρωτής μπορεί να ανακαλέσει την εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της ημέρας που συμφωνήθηκε για τη χρέωση των χρηματικών ποσών.

4. Στην περίπτωση του άρθρου 61 παράγραφος 2, ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να ανακαλέσει εντολή πληρωμής το αργότερο έως το τέλος της εργάσιμης ημέρας που προηγείται της συμφωνηθείσας ημέρας.

5. Μετά τα χρονικά όρια που ορίζονται στις παραγράφους 1 έως 4, η εντολή πληρωμής μπορεί να ανακληθεί μόνο με συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του οικείου παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Στην περίπτωση των παραγράφων 2 και 3, απαιτείται επίσης και η συμφωνία του δικαιούχου. Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση σε περίπτωση ανάκλησης.

Άρθρο 64 (Άρθρο 67 της Οδηγίας 2007/64)

Μεταβίβαση και λήψη χρηματικών ποσών

1. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου και οι τυχόν ενδιάμεσοι των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούνται να μεταφέρουν το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής και να μην αφαιρούν επιβαρύνσεις από το μεταφερόμενο ποσό.

2. Εντούτοις, ο δικαιούχος και ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορούν να συμφωνούν ότι ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών αφαιρεί τη χρέωσή του από το μεταβιβαζόμενο ποσό πριν αυτό πιστωθεί στον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτή, το πλήρες ποσό

της πράξης πληρωμής και οι επιβαρύνσεις εμφανίζονται χωριστά στις πληροφορίες που παρέχονται στον δικαιούχο.

3. Εάν από το μεταφερόμενο ποσό αφαιρούνται επιβαρύνσεις άλλες πλην εκείνων της παραγράφου 2, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμής του πληρωτή μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής που κινήθηκε από τον πληρωτή. Όταν η πράξη πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο οικείος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε ο δικαιούχος να λαμβάνει το πλήρες ποσό της πράξης πληρωμής.

ΤΜΗΜΑ 2

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΞΙΑΣ

Άρθρο 65 (Άρθρο 68 της Οδηγίας 2007/64)

Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται σε:

α) πράξεις πληρωμής σε ευρώ·

β) εθνικές πράξεις πληρωμής στο νόμισμα του κράτους - μέλους εκτός της ζώνης ευρώ και

γ) πράξεις πληρωμών που απαιτούν μόνο μία μετατροπή νομίσματος μεταξύ του ευρώ και του επίσημου νομίσματος κράτους - μέλους εκτός της ζώνης ευρώ, εφόσον η απαιτούμενη μετατροπή νομίσματος πραγματοποιείται στο κράτος - μέλος που δεν χρησιμοποιεί το ευρώ και, στην περίπτωση διασυνοριακών συναλλαγών πληρωμών, η διασυνοριακή μεταβίβαση πραγματοποιείται σε ευρώ.

2. Το παρόν τμήμα εφαρμόζεται και σε άλλες πράξεις πληρωμής, εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία μεταξύ του χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, με εξαίρεση το άρθρο 69 η εφαρμογή του οποίου δεν εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των μερών. Ωστόσο, όταν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του συμφωνούν περίοδο μεγαλύτερη από τις οριζόμενες στο άρθρο 66, για ενδοκοινοτικές πράξεις πληρωμών η περίοδος αυτή δεν υπερβαίνει τις τέσσερις εργάσιμες ημέρες από το χρονικό σημείο λήψης της εντολής σύμφωνα με το άρθρο 61.

Άρθρο 66 (Άρθρο 69 της Οδηγίας 2007/64)

Πράξεις πληρωμής προς λογαριασμό πληρωμών

1. Ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή υποχρεούται να μεριμνά ώστε, μετά τον κατά το άρθρο 61 χρόνο λήψης της εντολής, το ποσό της πράξης πληρωμής να πιστώνεται στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, το αργότερο στο τέλος της επόμενης εργάσιμης ημέρας. Έως την 1η Ιανουαρίου 2012, ο πληρωτής και ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, μπορούν να συμφωνούν διαφορετική προθεσμία που δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις εργάσιμες ημέρες. Οι προθεσμίες αυτές μπορούν να παρατείνονται κατά μία επιπλέον εργάσιμη ημέρα για τις πράξεις πληρωμής που εκτελούνται σε έντυπη μορφή.

2. Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου υποχρεούται να καθορίζει ημερομηνία αξίας και να καθιστά διαθέσιμο το ποσό της πράξης πληρωμής στο λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου μετά την παραλαβή

των χρηματικών ποσών από τον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 69.

3. Ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου υποχρεούται να μεταβιβάζει εντολή πληρωμής η οποία κινήθηκε από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή μέσα στην προθεσμία που συμφωνήθηκε μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του, καθιστώντας δυνατή την τακτοποίησή της, όσον αφορά την άμεση χρέωση, κατά τη συμφωνηθείσα ημερομηνία.

Άρθρο 67 (Άρθρο 70 της Οδηγίας 2007/64)

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών

Όταν ο δικαιούχος δεν έχει λογαριασμό πληρωμών στον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, τα χρηματικά ποσά τίθενται στη διάθεση του δικαιούχου από τον πάροχο των υπηρεσιών πληρωμών, ο οποίος τα παραλαμβάνει για λογαριασμό του δικαιούχου, μέσα στην προθεσμία του άρθρου 66.

Άρθρο 68 (Άρθρο 71 της Οδηγίας 2007/64)

Μετρητά που τοποθετούνται σε λογαριασμό πληρωμών

Όταν καταναλωτής τοποθετεί μετρητά σε λογαριασμό πληρωμών τηρούμενο από τον οικείο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών στο νόμισμα του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μεριμνά ώστε το ποσό να καθίσταται διαθέσιμο αμέσως μετά τη λήψη του ποσού, με την αντίστοιχη ημερομηνία αξίας. Αν ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών δεν είναι καταναλωτής, το ποσό καθίσταται διαθέσιμο με ημερομηνία αξίας το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη λήψη του.

Άρθρο 69 (Άρθρο 73 της Οδηγίας 2007/64)

Ημερομηνία αξίας και διαθεσιμότητα των χρηματικών ποσών

1. Η ημερομηνία αξίας για την πίστωση του λογαριασμού πληρωμών του δικαιούχου δεν επιτρέπεται να είναι μεταγενέστερη της εργάσιμης ημέρας κατά την οποία πιστώνεται ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου με το ποσό της πράξης πληρωμής.

Ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις ο λογαριασμός του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου πιστωθεί με το ποσό της πράξης πληρωμής.

2. Η ημερομηνία αξίας για τη χρέωση του λογαριασμού πληρωμών του πληρωτή δεν επιτρέπεται να είναι προγενέστερη του χρονικού σημείου κατά το οποίο γίνεται η χρέωση του εν λόγω λογαριασμού πληρωμών με το ποσό της πράξης πληρωμής.

ΤΜΗΜΑ 3

ΕΥΘΥΝΗ

Άρθρο 70 (Άρθρο 74 της Οδηγίας 2007/64)

Λανθασμένα αποκλειστικά μέσα ταυτοποίησης

1. Εάν η πράξη πληρωμής εκτελεστεί σύμφωνα με το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης, θεωρείται ότι εκτελέστηκε ορθά όσον αφορά τον δικαιούχο που αναγράφεται στο αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

2. Εάν το αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης που παρέχει ο χρήστης υπηρεσιών πληρωμών είναι λανθασμένο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών δεν φέρει ευθύνη δυνάμει του άρθρου 71 για τη μη εκτέλεση ή την εσφαλμένη εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Ωστόσο, ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή καταβάλλει εύλογες προσπάθειες για την ανάκτηση των χρηματικών ποσών που αφορά η πράξη πληρωμής.

Εάν προβλέπεται στη σύμβαση-πλαίσιο, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών μπορεί να επιβάλει χρέωση στον χρήστη υπηρεσιών πληρωμών για την ανάκτηση των ποσών.

3. Εάν ο χρήστης των υπηρεσιών πληρωμών προσκομίσει πρόσθετες πληροφορίες πέραν εκείνων του άρθρου 34 παράγραφος 1 στοιχείο α' ή του άρθρου 39 παράγραφος 2 στοιχείο β', ο πάροχος των υπηρεσιών πληρωμών ευθύνεται μόνο για την εκτέλεση πράξεων πληρωμής σύμφωνα με το παρασχεθέν από τον χρήστη των υπηρεσιών πληρωμών αποκλειστικό μέσο ταυτοποίησης.

Άρθρο 71 (Άρθρο 75 της Οδηγίας 2007/64)**Μη εκτέλεση ή εσφαλμένη εκτέλεση**

1. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 55, του άρθρου 70 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 74, υπεύθυνος έναντι του πληρωτή για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής, εκτός αν μπορεί να αποδείξει στον πληρωτή και, ενδεχομένως, στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου, ότι ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου έλαβε το ποσό της πράξης πληρωμής σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 1, οπότε ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή εκτέλεση της πράξης πληρωμής.

Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, επιστρέφει αμελλητί στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και, ανάλογα με την περίπτωση, επαναφέρει το χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος βάσει του πρώτου εδαφίου, θέτει αμέσως το ποσό της πράξης πληρωμής στη διάθεση του δικαιούχου και, ανάλογα με την περίπτωση, πιστώνει το αντίστοιχο πόσο στο λογαριασμό πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όταν η εντολή πληρωμής κινείται από τον πληρωτή, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, προσπαθεί αμέσως, αν του ζητηθεί, να ανιχνεύσει την πράξη πληρωμής και ειδοποιεί τον πληρωτή για το αποτέλεσμα.

2. Όταν εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω αυτού, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 55, του άρθρου 70, παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 74, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για την ορθή διαβίβαση της εντολής πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 3. Εάν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος βάσει του παρόντος εδαφίου, αναδιαβιβάζει αμέσως την εν λόγω εντολή πληρωμής στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή.

Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι, με την επιφύλαξη του άρθρου 55, του άρθρου 70 παράγραφοι 2 και 3 και του άρθρου 74, υπεύθυνος έναντι του δικαιούχου για τη διεκπεραίωση της εντολής πληρωμής σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του

άρθρου 69. Όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου είναι υπεύθυνος δυνάμει του παρόντος εδαφίου, μεριμνά ώστε το ποσό της πράξης πληρωμής να είναι στη διάθεση του δικαιούχου αμέσως μόλις το πόσο αυτό πιστωθεί στο λογαριασμό του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής για την οποία ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του δικαιούχου δεν είναι υπεύθυνος στο πλαίσιο του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος έναντι του πληρωτή. Οσάκις ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του πληρωτή είναι υπεύθυνος εν προκειμένω, τότε, ανάλογα με την περίπτωση, και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, επιστρέφει στον πληρωτή το ποσό της ανεκτέλεστης ή εσφαλμένης πράξης πληρωμής και επαναφέρει το χρεωθέντα λογαριασμό πληρωμών στην κατάσταση που θα βρισκόταν εάν δεν είχε πραγματοποιηθεί η εσφαλμένη πράξη πληρωμής.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης πράξης πληρωμής, όπου η εντολή πληρωμής κινείται από τον δικαιούχο ή μέσω του δικαιούχου, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών του, ανεξαρτήτως της ευθύνης στο πλαίσιο της παρούσας παραγράφου, καταβάλλει άμεσα, αφού του ζητηθεί, προσπάθειες να ανιχνεύσει τις πράξεις πληρωμών και ειδοποιεί τον δικαιούχο για το αποτέλεσμα.

3. Επιπλέον, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών είναι υπεύθυνος έναντι των αντίστοιχων χρηστών υπηρεσιών πληρωμών τους για τυχόν χρεώσεις για τις οποίες φέρουν την ευθύνη και για τόκους που επιβαρύνουν το χρήστη υπηρεσιών πληρωμών συνεπεία μη εκτέλεσης ή εσφαλμένης εκτέλεσης της πράξης πληρωμής.

Άρθρο 72 (Άρθρο 76 της Οδηγίας 2007/64)

Πρόσθετη οικονομική αποζημίωση

Πρόσθετη οικονομική αποζημίωση σε σχέση με αυτή που προβλέπεται στο παρόν τμήμα μπορεί να καθορίζεται σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο στη συναφθείσα σύμβαση μεταξύ του χρήστη και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών του.

Άρθρο 73 (Άρθρο 77 της Οδηγίας 2007/64)

Δικαίωμα προσφυγής

1. Όταν η ευθύνη ενός παρόχου υπηρεσιών πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 71 αποδίδεται σε άλλον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών ή σε μεσάζοντα, ο δεύτερος πάροχος υπηρεσιών πληρωμών ή μεσάζων αποζημιώνει τον πρώτο πάροχο υπηρεσιών πληρωμών για κάθε ζημία που υπέστη ή κάθε ποσό που κατέβαλε στο πλαίσιο του άρθρου 71.

2. Η χορήγηση περαιτέρω οικονομικής αποζημίωσης μπορεί να αποφασίζεται βάσει συμφωνιών μεταξύ των

παρόχων υπηρεσιών πληρωμών ή/και των μεσαζόντων και του δικαίου που εφαρμόζεται στη μεταξύ τους συμφωνία.

Άρθρο 74 (Άρθρο 78 της Οδηγίας 2007/64)

Απουσία ευθύνης

Η ευθύνη που προβλέπεται στα Κεφάλαια 2 και 3 δεν ισχύει σε περιστάσεις που είναι ασυνήθεις και απρόβλεπτες, ξένες προς τη βούληση του μέρους που τις επικαλείται, και των οποίων οι συνέπειες δεν θα μπορούσαν να αποφευχθούν παρ' όλες τις προσπάθειες για το αντίθετο, ούτε όταν ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών δεσμεύεται από άλλες νομικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στην εθνική νομοθεσία ή τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 75 (Άρθρο 79 της Οδηγίας 2007/64)

Προστασία των δεδομένων

Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα συστήματα πληρωμών και τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών, όταν χρειάζεται για την πρόληψη, τη διερεύνηση και τον εντοπισμό της απάτης στον τομέα των πληρωμών. Η επεξεργασία των εν λόγω δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2472/1997 (ΦΕΚ 50 Α'), όπως ισχύει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΜΗΜΑ 1 ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Άρθρο 76 (Άρθρο 80 της Οδηγίας 2007/64)

Καταγγελίες

1. Οι χρήστες υπηρεσιών πληρωμών και στα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλαμβανομένων των ενώσεων καταναλωτών, έχουν το δικαίωμα να υποβάλλουν καταγγελίες στην Γενική Γραμματεία Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας σχετικά με ισχυρισμούς περί παραβάσεων των διατάξεων των Τίτλων ΙΙΙ και ΙV του Α' Μέρους του παρόντος νόμου από παρόχους υπηρεσιών πληρωμών.

2. Ανάλογα με την περίπτωση και με την επιφύλαξη του δικαιώματος προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με τη δικονομία, η αρμόδια αρχή ενημερώνει με την απάντησή της τον καταγγέλλοντα για τις προβλεπόμενες από το άρθρο 79 εξωδικαστικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών και προσφυγής.

Άρθρο 77 (Άρθρο 81 της Οδηγίας 2007/64)

Κυρώσεις

1. Με την επιφύλαξη άλλων ειδικότερων διατάξεων, με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας [Αρχή Τροποποίησης] «επιβάλλεται σε βάρος των παρόχων και των δικαιούχων υπηρεσιών πληρωμών»- ΑΝΤΙΚ. ΩΣ ΑΝΩ ΤΩΝ ΜΕΣΑ ΣΕ "" ΛΕΞΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘ. 56 ΤΟΥ Ν. 4370/16, ΦΕΚ-37 Α/7-3-16 [Τέλος Τροποποίησης], οι οποίοι δεν τηρούν τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από διατάξεις των Κεφαλαίων ΙV και V αυτού του νόμου πρόστιμο από πέντε χιλιάδες (5.000) έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ. Σε περίπτωση υποτροπής το ανώτατο όριο προστίμου διπλασιάζεται. Κατά την επιμέτρηση του προστίμου λαμβάνονται ιδίως υπόψη και συνεκτιμώνται: α) η βαρύτητα της παράβασης, β) η συχνότητα αυτής, γ) η διάρκειά της, δ) οι ειδικές συνθήκες τέλεσής της, ε) ο βαθμός υπαιτιότητας και στ) ο κύκλος εργασιών του παραβάτη.

2. Τα ποσά των προστίμων που επιβάλλονται αποτελούν δημόσιο έσοδο και εισπράττονται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. (ν.δ. 356/1974, ΦΕΚ 90 Α') και μπορεί να αναπροσαρμόζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

3. Η επιβολή των ως άνω διοικητικών κυρώσεων είναι ανεξάρτητη από κάθε άλλη αστική, ποινική ή πειθαρχική κύρωση που [Αρχή Τροποποίησης] «προβλέπεται σε βάρος των φορέων παροχής και των δικαιούχων υπηρεσιών πληρωμών» - ΑΝΤΙΚ. ΩΣ ΑΝΩ ΤΩΝ ΜΕΣΑ ΣΕ "ΛΕΞΕΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 1 ΤΟΥ ΑΡΘ. 56 ΤΟΥ Ν. 4370/16, ΦΕΚ-37 Α/7-3-16 [Τέλος Τροποποίησης] από το νόμο αυτόν και την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 78 (Άρθρο 82 της Οδηγίας 2007/64)

Αρμόδιες αρχές

1. Αρμόδια αρχή για τη διαχείριση καταγγελιών, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου [Αρχή Τροποποίησης] 76 παράγραφος 1 - ΑΝΤΙΚ. ΤΟΥ ΩΣ ΑΝΩ ΑΡΘΡΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 3 ΤΟΥ ΑΡΘ. 16 ΤΟΥ Ν. 4002/11, ΦΕΚ-180 Α/22-8-11 αυτού του νόμου και την επιβολή των κυρώσεων που προβλέπονται στο άρθρο [Αρχή Τροποποίησης] 77 - ΑΝΤΙΚ. ΤΟΥ ΩΣ ΑΝΩ ΑΡΘΡΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡ. 3 ΤΟΥ ΑΡΘ. 16 ΤΟΥ Ν. 4002/11, ΦΕΚ-180 Α/22-8-11 αυτού του νόμου ορίζεται η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

2. Σε περίπτωση παράβασης ή εικαζόμενης παράβασης των διατάξεων του εθνικού δικαίου που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή των τίτλων ΙΙΙ και ΙV, υπεύθυνες δυνάμει της παραγράφου 1 είναι οι αρμόδιες αρχές του κράτους-μέλους καταγωγής του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών. Ωστόσο, για τους αντιπροσώπους και τα υποκαταστήματα που λειτουργούν υπό το δικαίωμα εγκατάστασης αρμόδιες είναι οι αρχές του κράτους-μέλους υποδοχής.

ΤΜΗΜΑ 2

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΩΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Άρθρο 79

(Άρθρο 83 της Οδηγίας 2007/64)

Εξωδικαστική επίλυση διαφορών

1. Για την εξωδικαστική επίλυση διαφορών, οι οποίες ανακύπτουν μεταξύ χρήστη υπηρεσιών πληρωμών και φορέα παροχής υπηρεσιών πληρωμών και αφορούν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που καθορίζονται με τις διατάξεις αυτού του νόμου, αρμόδιοι είναι ο Συνήγορος του Καταναλωτή, ο Μεσολαβητής Τραπεζικών-Επενδυτικών Υπηρεσιών και

οι Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού που προβλέπονται στο άρθρο 11 του ν. 2251/1994 (ΦΕΚ 191 Α΄).

2. Σε περίπτωση διασυνοριακών διαφορών, οι ανωτέρω φορείς συνεργάζονται ενεργά με τους αντίστοιχους φορείς των άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

8. Με την παρ. 2 του άρθρου 109 του σχεδίου νόμου, **καταργούνται** οι κανονιστικές πράξεις που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τις καταργούμενες διατάξεις της παρ. 1 και αντίκεινται στις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου.

Άρθρο 111

Νέα διάταξη.

Άρθρο 112

Νέα διάταξη.

Άρθρο 113

Παρ. 1: Καταργούμενη διάταξη

Οι περιπτώσεις α και β της υποπαραγράφου 1 της παραγράφου Α του άρθρου 25 του ν.3842/2010 που καταργούνται με την παρούσα έχουν ως εξής:

«α) Η περίπτωση ι΄ του άρθρου 7 και η περίπτωση ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 40 καταργούνται.

β) Μέσα σε προθεσμία ενός έτους από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, οι φορολογούμενοι υποχρεούνται να υποβάλουν δηλώσεις φόρου κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών στις οποίες, κατά την ημερομηνία αυτή, είχαν εφαρμογή οι καταργούμενες διατάξεις. Για τον υπολογισμό του φόρου στις υποθέσεις αυτές ως χρόνος φορολογίας λαμβάνεται η ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

Παρ. 2α: τροποποιούμενη/νέα διάταξη

Η περίπτωση ι του άρθρου 7 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Λαχεία, που τροποποιείται με την παρούσα, έχει ως εξής:

«ι) Κατά το χρόνο καταβολής του τιμήματος για τα κτήματα που απαλλοτριώνονται αναγκαστικά ή κατά το χρόνο άρσης της απαλλοτρίωσης, εφόσον η απαλλοτρίωση κηρύχθηκε πριν από την κτήση. Θεωρούνται ως αναγκαστικά απαλλοτριούμενα και τα ρυμοτομούμενα ακίνητα από την έκδοση του οικείου διατάγματος.»

Παρ. 2β: τροποποιούμενη/νέα διάταξη

Η περίπτωση ε της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του Κώδικα Διατάξεων Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Λαχεία, που τροποποιείται με την παρούσα, έχει ως εξής:

«ε) Κατά το χρόνο καταβολής του τιμήματος για τα κτήματα που απαλλοτριώνονται αναγκαστικά ή κατά το χρόνο άρσης της απαλλοτρίωσης, εφόσον η απαλλοτρίωση κηρύχθηκε πριν από τη μεταβίβαση λόγω δωρεάς ή γονικής παροχής.»

Άρθρο 114

Με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου τροποποιείται η παράγραφος 35 Α άρθρου 72 του ν.4172/2013, η οποία έχει ως εξής:

«35.Α. Όταν το πραγματικό εισόδημα των φορολογουμένων κατά το φορολογικό έτος 2016 δεν υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ και το τεκμαρτό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 9.500 ευρώ και εφόσον δεν ασκείται επιχειρηματική δραστηριότητα για την οποία απαιτείται η υποβολή δήλωση έναρξης εργασιών ή ατομική αγροτική δραστηριότητα, το εισόδημα αυτό, εξαιρουμένου του εισοδήματος από κεφάλαιο και από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, και η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων, φορολογούνται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 15 και την παρ. 1 του άρθρου 16. Εάν το πραγματικό εισόδημα της προηγούμενης παραγράφου υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ, το υπερβάλλον ποσό φορολογείται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 29. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για τους φορολογούμενους που διέκοψαν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα, για το εισόδημα που απέκτησαν μετά τη διακοπή της».

Άρθρο 115

1. Με την πρώτη παράγραφο των προτεινόμενων διατάξεων αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 100Γ του ν.2960/2001, η οποία έχει ως εξής:

«2. Οι αδειοδοτημένες καπνοβιομηχανίες και τα αδειοδοτημένα επαγγελματικά εργαστήρια παραγωγής προϊόντων καπνού έχουν υποχρέωση να εφαρμόζουν μέτρα δέουσας επιμέλειας ως προς τους πελάτες και τους προμηθευτές τους, καθώς και οι εισαγωγείς από τρίτες χώρες και οι παραλήπτες από άλλα κράτη-μέλη ως προς τους πελάτες τους.»

2. Επίσης, με τη δεύτερη παράγραφο των προτεινόμενων διατάξεων καταργείται η παράγραφος 6 του άρθρου 100Γ του ν. 2960/2001, η οποία έχει ως εξής:

«6. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος άρθρου αρχίζει από την υλοποίηση της ηλεκτρονικής εφαρμογής υποδοχής των συναλλαγών προμηθευτών - πελατών.»

Άρθρο 116

1. Προστίθεται τρίτο εδάφιο στην παράγραφο 6, του άρθρου 78, του ν.2960/2001 (ΦΕΚ Α' 265), όπως ισχύει, το οποίο έχει ως εξής :

«6. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία επιστροφής του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης και ο τρόπος ελέγχου της νόμιμης χρησιμοποίησης του πετρελαίου για το οποίο χορηγείται επιστροφή του φόρου αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου 3.

Με όμοιες αποφάσεις καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου, καθώς και ο τρόπος ελέγχου της νόμιμης χρησιμοποίησης των παραλαμβανόμενων με μερική ή ολική απαλλαγή προϊόντων.»

2. Αντικαθίσταται η παράγραφος 7, του άρθρου 109, του ν. 2960/2001(ΦΕΚ Α' 265), η οποία έχει ως εξής :

«7. Ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης που αναλογεί στο φυσικό αέριο των περιπτώσεων ιζ' και ιη' της παραγράφου 1 του άρθρου 73, βεβαιώνεται και εισπράττεται από την αρμόδια αρχή, βάσει των εκδιδόμενων από τον διανομέα ή τον αναδιανομέα φορολογικών στοιχείων επί των οποίων προσδιορίζονται η μονάδα μέτρησης και οι ποσότητες που παραδίδονται, το αργότερο μέχρι την εικοστή (20η) ημέρα του επόμενου μήνα από την έκδοση των ανωτέρω σχετικών φορολογικών στοιχείων.

Με τον ειδικό φόρο κατανάλωσης βεβαιώνεται και εισπράττεται κατά την ίδια χρονική στιγμή ο φόρος προστιθέμενης αξίας (Φ.Π.Α.) και κάθε άλλη σχετική επιβάρυνση. Κατ' εξαίρεση προκειμένου για την ηλεκτρική ενέργεια ο Φ.Π.Α. υπολογίζεται με τον οικείο φορολογικό συντελεστή επί του ποσού του ειδικού φόρου κατανάλωσης».

Άρθρο 117

1. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 4 του ν.1573/85, η οποία έχει ως εξής:

«2. Για τη διαμόρφωση της φορολογητέας αξίας, λαμβάνεται υπόψη η εργοστασιακή τιμή, όπως αυτή εμφανίζεται στους υποβαλλόμενους από την αυτοκινητοβιομηχανία καταλόγους στην αρμόδια τελωνειακή υπηρεσία αξιών. Δεν αποτελούν διαμορφωτικά στοιχεία της τιμής αυτής οι κάθε είδους φορολογικού χαρακτήρα επιβαρύνσεις που έχουν ενσωματωθεί στο κόστος παραγωγής.»

2. Αντικαθίσταται η παράγραφος 2 του άρθρου 5 του ν.1573/01, η οποία έχει ως εξής:

«2. Η φορολογητέα αξία για τα παραγόμενα οχήματα διαμορφώνεται σύμφωνα με τα κατά περίπτωση οριζόμενα στις διατάξεις του ν. 2960/2001, για κάθε κατηγορία οχήματος, προστιθέμενου του κόστους διασκευής του οχήματος.»

3. Αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 123 του ν.2960/01, η οποία έχει ως εξής:

«8. Αναστέλλεται η βεβαίωση του τέλους ταξινόμησης που αναλογεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου στα φορτηγά αυτοκίνητα της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας και στις βάσεις αυτών, που παραλαμβάνονται με προορισμό τη διασκευή τους στο εσωτερικό της χώρας, μετά από έγκριση της αρμόδιας τελωνειακής αρχής, υπό τους όρους και διατυπώσεις που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, σε οχήματα των δασμολογικών κλάσεων 87.02, 87.04 και 87.05 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας.

Το τέλος ταξινόμησης που αναλογεί στα διασκευασθέντα έτοιμα οχήματα, που προορίζονται για ταξινόμηση στη χώρα μας, επιβάλλεται και εισπράττεται με την ολοκλήρωση της διασκευής των οχημάτων αυτών.

Ομοίως και για τα προερχόμενα από διασκευή των βάσεων των δασμολογικών κλάσεων 87.02 και 87.06 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας έτοιμα οχήματα, το τέλος ταξινόμησης με το οποίο επιβαρύνονται επιβάλλεται και εισπράττεται μετά την ολοκλήρωση της διασκευής των βάσεων αυτών.

Για τα ως άνω οχήματα που δεν προορίζονται για ταξινόμηση στη χώρα μας, μετά την ολοκλήρωση της διασκευής επιτρέπεται με την τήρηση των διατυπώσεων και διαδικασιών να επαναποστέλλονται σε άλλο κράτος - μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή να εξάγονται σε τρίτη χώρα χωρίς καταβολή του αναλογούντος τέλους ταξινόμησης που έτυχαν αναστολής.

Για την επιβολή του τέλους ταξινόμησης, ως φορολογητέα αξία για τα φορτηγά οχήματα της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας λαμβάνεται η αξία της βάσης, όπως αυτή διαμορφώνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους, στην οποία προστίθεται και το κόστος της διασκευής.»

4. Προστίθεται εδάφιο στην περίπτωση γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 121 του ν.2960/01, η οποία έχει ως εξής:

«4. Για επιβατικά αυτοκίνητα της παραγράφου 1 τα οποία:

α) πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του αμέσως προηγούμενου από το ισχύον, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), οι

συντελεστές των περιπτώσεων α', β', γ', δ' και ε' της παραγράφου 2, αυξάνονται κατά 50%,

β) δεν πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του ισχύοντος, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro) και του αμέσως προηγούμενου και δεν είναι συμβατικής τεχνολογίας, οι συντελεστές των περιπτώσεων α', β', γ', δ' και ε' της παραγράφου 2, αυξάνονται κατά 200%,

γ) δεν πληρούν προδιαγραφές ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), συμβατικής τεχνολογίας και για τα οποία δεν αποδεικνύονται οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, οι συντελεστές των περιπτώσεων α', β', γ', δ' και ε' της παραγράφου 2, αυξάνονται κατά 500%, σε συνδυασμό με την περίπτωση ζ' της παραγράφου 3.»

5. Προστίθεται εδάφιο στην περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 123 του ν.2960/01, η οποία έχει ως εξής:

«1. Τα φορτηγά αυτοκίνητα και οι βάσεις τους της δασμολογικής κλάσης 87.04 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας και τα αυτοκίνητα οχήματα που διαθέτουν εκ κατασκευής χωριστό θάλαμο με δύο σειρές καθισμάτων για τον οδηγό, συνοδηγό και τους επιβάτες και χωριστό ανοικτό χώρο φόρτωσης εμπορευμάτων της Δ.Κ. 87.03 της Σ.Ο., τα οποία πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του ισχύοντος, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro) και του αμέσως προηγούμενου, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης ως εξής:

α) Φορτηγά αυτοκίνητα, μικτού βάρους πάνω από 3,5 τόνους, ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%).

β) Ανοικτά φορτηγά μέχρι και 3,5 τόνους, ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%).

γ) Κλειστά φορτηγά αυτοκίνητα μικτού βάρους μέχρι και 3,5 τόνους, ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%).

δ) Βάσεις των φορτηγών αυτοκινήτων των προηγούμενων περιπτώσεων, ποσοστό πέντε τοις εκατό (5%).

ε) Αυτοκίνητα οχήματα με μικτό βάρος μέχρι 3,5 τόνους που διαθέτουν εκ κατασκευής χωριστό θάλαμο με δύο σειρές καθισμάτων για τον οδηγό, συνοδηγό και τους επιβάτες και χωριστό ανοικτό χώρο φόρτωσης εμπορευμάτων της Δ.Κ. 87.03, ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%).

στ) Οι συντελεστές των προηγούμενων περιπτώσεων α' έως και ε' προσαυξάνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) προκειμένου για αυτοκίνητα που δεν πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές του ισχύοντος, ως προς την ταξινόμηση, ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro) και του αμέσως προηγούμενου.

ζ) Για τα αυτοκίνητα οχήματα που καθορίζονται στις περιπτώσεις β' και ε', τα οποία με την προσθήκη στον ανοικτό χώρο φόρτωσης καλύμματος από άκαμπτο στερεό υλικό, διασκευάζονται σε οχήματα με μόνιμο κλειστό αμάξωμα των δασμολογικών κλάσεων 87.04 και 87.03, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 1573/1985 (Α' 201).

Ως αυτοκίνητο όχημα με μόνιμο κλειστό αμάξωμα νοείται όχι μόνο αυτό που εκ κατασκευής το αμάξωμά του είναι κλειστό, αλλά και αυτό που προκύπτει με την προσθήκη στο αμάξωμα ανοικτού φορτηγού της περίπτωσης β', καθώς και στον ανοικτό χώρο φόρτωσης των οχημάτων της περίπτωσης ε', καλύμματος από άκαμπτα στερεά υλικά, ανεξάρτητα αν αφαιρείται εύκολα ή δύσκολα ή αν το πίσω μέρος του αμαξώματος παραμένει ανοικτό.

η) Αυτοκίνητα οχήματα, ανοικτά ή κλειστά, τρίκυκλα ή τετράκυκλα, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/61/ΕΚ του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1992 (ΕΕL 225 της 10.9.1992) και πληρούν εκ κατασκευής τις προδιαγραφές της οδηγίας αυτής ή μεταγενέστερης, υποβάλλονται σε τέλος ταξινόμησης, ως ακολούθως:

ΚΥΛΙΝΔΡΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΕΛΟΥΣ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ
Κάτω των 50 κυβικών εκατοστών	0%
Από 50 μέχρι 500 κυβικά εκατοστά	3%
Από 501 μέχρι 900 κυβικά εκατοστά	6%
Από 901 κυβικά εκατοστά και πάνω	10%

»

6. Τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 121 του ν.2960/01, η οποία έχει ως εξής:

«8. Για την υπαγωγή στους αντίστοιχους συντελεστές τέλους ταξινόμησης των παραγράφων 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου, η διαπίστωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και του ευρωπαϊκού προτύπου εκπομπών ρύπων (Euro), τις προδιαγραφές του οποίου πληροί εκ κατασκευής το όχημα, πραγματοποιείται από την αρμόδια τελωνειακή αρχή με βάση την προσκομιζόμενη σε αυτήν έγκριση τύπου ή το δελτίο κοινοποίησης έγκρισης τύπου και το αντίστοιχο πιστοποιητικό συμμόρφωσης του οχήματος.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ταύτιση στοιχείων μεταξύ του πιστοποιητικού συμμόρφωσης του οχήματος και της αντίστοιχης έγκρισης τύπου ή του δελτίου κοινοποίησης έγκρισης τύπου, η υπαγωγή στον αντίστοιχο συντελεστή τέλους ταξινόμησης θα γίνεται με βάση τις αναγραφόμενες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα

και το αναγραφόμενο πρότυπο εκπομπών ρύπων που πληροί εκ κατασκευής το όχημα στην έγκριση τύπου ή στο δελτίο κοινοποίησης έγκρισης τύπου.

Προκειμένου για μεταχειρισμένα οχήματα, απαιτείται η προσκόμιση και της πρωτότυπης άδειας κυκλοφορίας αυτών που είχαν λάβει στην ξένη χώρα.

Στις ειδικές περιπτώσεις οχημάτων που αυτά δεν διαθέτουν δικαιολογητικά έγγραφα του πρώτου εδαφίου της ίδιας παραγράφου, για την υπαγωγή του οχήματος στον αντίστοιχο συντελεστή τέλους ταξινόμησης, καθορίζονται, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Μεταφορών και Επικοινωνιών, οι διαδικασίες και τα προσκομιζόμενα στην αρμόδια τελωνειακή αρχή δικαιολογητικά έγγραφα για το χαρακτηρισμό του οχήματος ως αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και τη διαπίστωση των προδιαγραφών της οδηγίας αντιρρυπαντικής τεχνολογίας που αυτό πληροί εκ κατασκευής, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.»

7. Προστίθεται εδάφιο μετά το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 121 του ν.2960/01, η οποία έχει ως εξής:

«7. Σε περίπτωση που ο κάτοχος μεταχειρισμένου κοινοτικού επιβατικού αυτοκινήτου, με πρώτη άδεια κυκλοφορίας κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκδοθείσα πριν από την 1η Ιουνίου του 2016, εκτιμά ότι το προς επιβολή τέλος ταξινόμησης, όπως βεβαιώνεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 και τις διατάξεις του άρθρου 126 του παρόντος νόμου, υπερβαίνει το υπολειπόμενο τέλος ταξινόμησης που είναι ενσωματωμένο σε όμοιο, της αυτής μάρκας και τύπου μεταχειρισμένου αυτοκινήτου ή ελλείπει αυτών σε όχημα παρόμοιο ή παρεμφερές που έχει ήδη ταξινομηθεί στη χώρα πριν από την εν λόγω ημερομηνία, έχει δικαίωμα να αιτηθεί τον υπολογισμό του ιστορικού τέλους ταξινόμησης από την Ειδική Επιτροπή του δεύτερου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 126. Για τον υπολογισμό του ιστορικού τέλους ταξινόμησης, λαμβάνονται υπόψη οι ισχύοντες συντελεστές του τέλους ταξινόμησης και τα ισχύοντα στοιχεία διαμόρφωσης της φορολογητέας αξίας, κατά το χρόνο της πρώτης κυκλοφορίας του αυτοκινήτου σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το τέλος ταξινόμησης για τα υπό κρίση αυτοκίνητα, βεβαιώνεται σύμφωνα με το μικρότερο ποσό, όπως προκύπτει μεταξύ του ιστορικού τέλους ταξινόμησης και του τέλους ταξινόμησης, όπως αυτό υπολογίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου και τις διατάξεις του άρθρου 126 του παρόντος νόμου. Με την απόφαση του τέταρτου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 126, καθορίζονται τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Επιτροπή αυτή και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.»

Άρθρο 118

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1 τροποποιείται η υποπερίπτωση γ' της περίπτωσης 6 της υποπαραγράφου Α.2 της παρ. Α' του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 107), η οποία έχει ως εξής:

«γ) αν οι συνολικές βασικές οφειλές υπερβαίνουν το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, η προσκόμιση στοιχείων από τα οποία προκύπτει η πρόσκαιρη οικονομική αδυναμία και η δυνατότητα τήρησης των όρων της ρύθμισης, με υπογραφή για τον έλεγχο και την πιστοποίηση αυτών από ανεξάρτητο εκτιμητή. Για συνολικές βασικές οφειλές που υπερβαίνουν το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων

(150.000) ευρώ, πέραν της τήρησης των οριζόμενων στο προηγούμενο εδάφιο προϋποθέσεων απαιτείται η πρόσθετη παροχή εγγύησης ή διασφάλισης ή εμπράγματης ασφάλειας για το σύνολο αυτών. Ανεξάρτητος εκτιμητής θα προσδιορίσει την αξία της προσφερόμενης διασφάλισης.»

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2 τροποποιείται η περίπτωση γ' της παρ. 2 του άρθρου 43 του ν.4174/2013, η οποία έχει ως εξής :

«γ) ανάλογα με το ύψος των φορολογικών οφειλών για τις οποίες υποβάλλει αίτηση ένταξης σε πρόγραμμα ρύθμισης οφειλών:

αα) για φορολογικές οφειλές άνω των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, αποδεικτικά στοιχεία για τη δυνατότητα καταβολής των μηνιαίων δόσεων,

ββ) για φορολογικές οφειλές άνω των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ, έγγραφα με τα οποία αποδεικνύεται, αφενός, η προσωρινή οικονομική του αδυναμία και, αφετέρου, η δυνατότητα τήρησης των όρων του προγράμματος ρύθμισης οφειλών ή

γγ) για φορολογικές οφειλές άνω των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ, εγγυήσεις ή άλλο εμπράγματο βάρος.»

Άρθρο 119

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 14 του άρθρου 20Α του ν.2939/2001 (ΦΕΚ 179 Α'):

«Ειδικά, στην περίπτωση μη καταβολής του περιβαλλοντικού τέλους του άρθρου 6Α το ποσό του τέλους που δεν καταβλήθηκε και του προστίμου βεβαιώνεται από τον Ε.Ο.ΑΝ. στη Δ.Ο.Υ. φορολογίας του υπόχρεου και εισπράττεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ).»

1. Η υποπερίπτωση ββ) της περίπτωσης α) του πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 6Α του ν. 2939/2001

«ββ) ύστερα και από γνώμη της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), ο τρόπος και η διαδικασία καταβολής, είσπραξης και απόδοσης του περιβαλλοντικού τέλους που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου,»

Άρθρο 120

Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 3Α του ν. 2963/1922 (Α' 134), όπως αυτό προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 19 του ν. 2753/1999 (Α' 249), η οποία έχει ως εξής:

«Η άδεια αυτή χορηγείται με την προϋπόθεση ότι ο μηχανολογικός εξοπλισμός για την παρασκευή του ζύθου θα είναι εγκατεστημένος στο χώρο του καταστήματος και ο ζυθοβραστήρας θα είναι χωρητικότητας τουλάχιστον 10 εκατόλιτρων.»

Άρθρο 121

Νέα διάταξη.

Άρθρο 122

Νέα διάταξη.

Άρθρο 123

Νέα διάταξη.

Άρθρο 124

Με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης διάταξης αντικαθίσταται η παρ. 7 του άρθρου 25 του ν. 4389/2016, η οποία έχει ως εξής:

«7. Η απόσπαση ή μετάταξη υπαλλήλων μεταξύ της Αρχής και του Υπουργείου Οικονομικών ή άλλης Ανεξάρτητης Αρχής ή άλλης δημόσιας υπηρεσίας κάθε μορφής ή Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και η απόσπαση σε πολιτικά γραφεία της Κυβέρνησης, τη Βουλή, μέλη του Κοινοβουλίου και τα Κόμματα, διενεργείται μετά από γνώμη των οικείων Υπηρεσιακών Συμβουλίων, με κοινή απόφαση του Διοικητή της Αρχής και των συναρμόδιων Υπουργών, κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετης γενικής ή ειδικής διάταξης. Το προσωπικό της Αρχής, που δύναται να είναι αποσπασμένο, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%) του συνόλου των οργανικών θέσεων της Αρχής.»

Με την παράγραφο 2 της προτεινόμενης διάταξης τροποποιείται η διάταξη της παραγράφου 8 του άρθρου 25 του ν. 4389/2016 (Α' 94), η οποία έχει ως εξής:

«8. Οι αποσπάσεις υπαλλήλων της Αρχής είτε για υπηρεσία τους στη Μόνιμη Ελληνική Αντιπροσωπεία (ΜΕΑ) της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) ή του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), είτε ως εθνικών εμπειρογνομόνων σε υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή Διεθνών Οργανισμών, διενεργούνται με κοινή απόφαση του Διοικητή και του Υπουργού Οικονομικών ή του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, κατά τις κείμενες διατάξεις.»

Άρθρο 125

Με το παρόν άρθρο τροποποιείται το άρθρο 62 του ν. 4389/2016 (Α' 94), το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 62

Λοιπές φορολογικές διατάξεις

1. Η ωφέλεια νομικού πρόσωπου, νομικής οντότητας, καθώς και φυσικού προσώπου που αποκτά εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, η οποία προκύπτει από τη διαγραφή μέρους ή του συνόλου του χρέους προς πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, προς υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα ή προς εταιρεία του ν. 4354/2015 (Α' 176) στο πλαίσιο εξωδικαστικού συμβιβασμού ή σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης, δεν θεωρείται δωρεά και απαλλάσσεται του φόρου εισοδήματος.

2. Για διαγραφές χρέους προς πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, προς υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα ή προς εταιρεία του ν. 4354/2015 στο πλαίσιο εξωδικαστικού συμβιβασμού, η παρ. 1 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές που την 31η Μαρτίου 2016 βρίσκονταν σε καθυστέρηση ή ήταν επίδικες ή ρυθμισμένες και για συμφωνίες εξωδικαστικού συμβιβασμού που συνάπτονται από την 1η Ιανουαρίου 2016 μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2017.

3. Για διαγραφές χρέους προς πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, προς υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα ή προς εταιρεία του ν. 4354/2015 σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης, η παρ. 1 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές οι οποίες την 31η Μαρτίου 2016 ήταν επίδικες ή για οφειλές οι οποίες κατά την ανωτέρω ημερομηνία ήταν ρυθμισμένες με δικαστικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από την 1η Ιανουαρίου 2016 ή για οφειλές που κατά την 31η Μαρτίου 2016 ήταν σε καθυστέρηση και οι σχετικές αιτήσεις ενώπιον δικαστηρίων υποβάλλονται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2017.

4. Η ωφέλεια που αποκτά φυσικό πρόσωπο και η οποία προκύπτει από τη διαγραφή μέρους ή του συνόλου του χρέους προς πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα, προς υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα ή προς εταιρεία του ν. 4354/2015 στο πλαίσιο εξωδικαστικού συμβιβασμού, δεν θεωρείται εισόδημα και απαλλάσσεται του φόρου δωρεάς.

5. Η παρ. 4 εφαρμόζεται αποκλειστικά για οφειλές που την 31η Μαρτίου 2016 βρίσκονταν σε καθυστέρηση ή ήταν επίδικες ή ρυθμισμένες και για συμφωνίες εξωδικαστικού συμβιβασμού που συνάπτονται μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2017.»

Άρθρο 126

Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιούνται (α) η παρ. 2 και η παρ. 7 του άρθρου 4 και (β) η παρ. 2 του άρθρου 4Α του ν. 3864/2010 (Α' 119), οι οποίες έχουν ως εξής:

«Άρθρο 4

2. Το Γενικό Συμβούλιο αποτελείται από εννέα (9) μη εκτελεστικά μέλη. Επτά (7) εκ των μελών του, συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου του, επιλέγονται μεταξύ προσώπων με διεθνή εμπειρία σε τραπεζικά θέματα. Τις θέσεις των υπολοίπων μελών του Γενικού Συμβουλίου συμπληρώνουν ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομικών και ένα πρόσωπο που ορίζεται από την Τράπεζα της Ελλάδος.

7. Οι ιδιότητες του Βουλευτή, μέλους της Κυβερνήσεως, στελέχους Υπουργείου ή άλλης δημόσιας αρχής, στελέχους, υπαλλήλου ή συμβούλου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος που λειτουργεί στην Ελλάδα ή προσώπου που κατέχει μετοχές τέτοιου χρηματοπιστωτικού ιδρύματος αξίας εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ ή άνω ή διαθέτει χρηματοοικονομική συμμετοχή που συνδέεται άμεσα ή έμμεσα με το Μετοχικό Κεφάλαιο του ως άνω ιδρύματος για ισόποσο ποσό εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ ή άνω, είναι ασυμβίβαστες με εκείνη του μέλους του Γενικού Συμβουλίου ή της Εκτελεστικής Επιτροπής. Στέλεχος ή υπάλληλος πανεπιστημίου, οργανισμού ή ιδρύματος λειτουργικά αυτόνομου από την Κυβέρνηση, δεν λογίζεται ως στέλεχος της Κυβέρνησης ή υπάλληλος Υπουργείου ή άλλης δημόσιας αρχής. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, δεν είναι ασυμβίβαστη προς το διορισμό ως μέλους του Γενικού Συμβουλίου η ιδιότητα υπαλλήλου ή Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών, προκειμένου περί του εκπροσώπου αυτού στο Γενικό Συμβούλιο σύμφωνα με την παράγραφο 2. Ο Διοικητής, οι Υποδιοικητές, τα μέλη των συλλογικών οργάνων, οι σύμβουλοι και το προσωπικό της Τράπεζας της Ελλάδος δεν μπορούν να είναι μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής.»

«Άρθρο 4Α

2. Ως μέλη της Επιτροπής δεν δύνανται να επιλεγούν πρόσωπα τα οποία:

α. έχουν καταδικαστεί με οριστική απόφαση για αδίκημα που επισύρει ποινή φυλάκισης με ή χωρίς τη δυνατότητα μετατροπής της ποινής αυτής σε χρηματική,

β. έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση,

γ. λόγω οποιουδήποτε παραπτώματος δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για την άσκηση επαγγέλματος ή έχουν αποκλειστεί ή τεθεί σε διαθεσιμότητα από την αρμόδια αρχή ως προς την άσκηση επαγγέλματος ή τους έχει απαγορευθεί να ασκούν καθήκοντα διευθυντή ή υπαλλήλου σε οποιαδήποτε δημόσια αρχή ή σε ιδιωτική επιχείρηση,

δ. Είναι βουλευτές ή μέλη της Κυβέρνησης ή αξιωματούχοι, υπάλληλοι ή σύμβουλοι οποιουδήποτε Υπουργείου ή άλλης δημόσιας αρχής ή είναι εντεταλμένοι σύμβουλοι, στελέχη, υπάλληλοι ή σύμβουλοι οποιουδήποτε πιστωτικού ιδρύματος που λειτουργεί στην Ελλάδα ή είναι κάτοχοι μετοχών αξίας ποσού από εκατό χιλιάδες (100.0) ευρώ και άνω σε ένα τέτοιο πιστωτικό ίδρυμα ή έχουν οποιοδήποτε χρηματοοικονομικό συμφέρον άμεσα ή έμμεσα συνδεδεμένο με το μετοχικό κεφάλαιο ενός τέτοιου πιστωτικού ιδρύματος ισόποσης αξίας εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ και άνω. Οι ανωτέρω περιορισμοί ισχύουν για κάθε πρόσωπο που υπηρέτησε σε αντίστοιχη θέση ή κατείχε μετοχές εκατό χιλιάδων (100.0) ευρώ κατά τα τελευταία τρία (3) χρόνια πριν την τοποθέτησή του στα όργανα διοίκησης του Ταμείου. Ομοίως, οι παραπάνω περιορισμοί εφαρμόζονται για κάθε αξιωματούχο, στέλεχος, υπάλληλο ή σύμβουλο καθενός από τα ευρωπαϊκά όργανα και οργανισμούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.»

Άρθρο 127

Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται το άρθρο 9 του ν.4465/2017 (Α' 47), που έχει ως εξής:

«Οι πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών παρέχουν σε οποιονδήποτε καταναλωτή που ανοίγει ή τηρεί λογαριασμό σε πάροχο υπηρεσιών πληρωμών που εδρεύει στην Ελλάδα υπηρεσία αλλαγής λογαριασμού, όπως περιγράφεται στο άρθρο 10, μεταξύ λογαριασμών πληρωμών που τηρούνται στο ίδιο νόμισμα.»

Άρθρο 128

Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται η περίπτ. ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν. 4438/2016, που έχει ως εξής:

«ε) τα είδη του διαθέσιμου επιτοκίου χορηγήσεων, αναφέροντας αν αυτό είναι σταθερό ή κυμαινόμενο ή και τα δύο, με σύντομη περιγραφή των χαρακτηριστικών του σταθερού και του κυμαινόμενου επιτοκίου, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών επιπτώσεων για τον καταναλωτή,»

Άρθρο 129

Νέα διάταξη.

Άρθρο 130

Νέα διάταξη.

Άρθρο 131

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1 της προτεινόμενης διάταξης τροποποιείται η περίπτ. α της παρ. 1 του ν. 4002/2011 (Α' 180), η οποία έχει ως εξής:

«α. Με πρωτοβουλία της αρμόδιας υπηρεσίας, αποστέλλεται στον αποδέκτη της ενίσχυσης και ειδικότερα, στον νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου, αντίγραφο

της απόφασης με πρόσκληση για καταβολή του εκεί οριζόμενου ποσού εντός ορισμένης προθεσμίας, στη Δ.Ο.Υ. φορολογίας εισοδήματος του νομικού προσώπου.»

2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2 της προτεινόμενης διάταξης τροποποιείται η παρ. 3 του ν. 4002/2011, η οποία έχει ως εξής:

«3. Αρμόδια υπηρεσία κατά την έννοια των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 1 είναι η υπηρεσία που εποπτεύει τις δραστηριότητες του νομικού προσώπου για τις οποίες χορηγήθηκε η παράνομη κρατική ενίσχυση.

Αν η ανακτητέα κρατική ενίσχυση αφορά περισσότερες της μίας δραστηριότητες που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα περισσότερων υπηρεσιών, αρμόδια είναι η υπηρεσία που εποπτεύει την κύρια δραστηριότητα του νομικού προσώπου.»

Άρθρο 132

Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 2 αντικαθίσταται η παρ. 4 της υποπαρ. Β.10 της παρ. Β του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 (Α' 129), που έχει ως εξής:

«4. Αναστέλλεται η χορήγηση κάθε συμβιβάσιμης ενίσχυσης σε οποιονδήποτε αποδέκτη οφείλει να

επιστρέψει παράνομη και ασυμβίβαστη ενίσχυση που υπόκειται σε προηγούμενη απόφαση ανάκτησης μέχρις ότου ο εν λόγω αποδέκτης έχει επιστρέψει την παλαιά παράνομη και ασυμβίβαστη ενίσχυση.»

Άρθρο 133

Νέα διάταξη.

Άρθρο 134

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 4270/2014 (Α' 143), που έχει ως εξής:

«Άρθρο 8

Στελέχωση των υπηρεσιών

1...

2. Από τις είκοσι (20) συνιστώμενες θέσεις:

α) οι εννέα (9) είναι θέσεις Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού (ΕΕΠ). Για τις θέσεις αυτές απαιτείται η κατοχή τουλάχιστον μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών σε κάποιον ή κάποιους εκ των τομέων της οικονομετρίας, των μακροοικονομικών, της

δημοσιονομικής πολιτικής, των χρηματαγορών, των θεσμών ή της πολιτικής οικονομίας,

β) οι πέντε (5) Επιστημονικού Προσωπικού (ΕΠ) κατηγορίας ΠΕ στους προαναφερόμενους γνωστικούς τομείς και

γ) οι έξι (6) είναι θέσεις διοικητικού προσωπικού κατηγοριών ΠΕ ή ΤΕ, ήτοι μέχρι πέντε (5) των κλάδων «Διοικητικού» ή «Διοικητικού-Οικονομικού» και τουλάχιστον μία (1) του κλάδου «Πληροφορικής».

Το Ειδικό Επιστημονικό Προσωπικό προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2190/1994. Τα επιμέρους λειτουργικά, διοικητικά και ερευνητικά καθήκοντα του προσωπικού ανατίθενται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας του Ελληνικού Δημοσιονομικού Συμβουλίου.

3.».

*** Το άρθρο 8 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 67 Ν.4472/2017, ΦΕΚ Α 74/19.5.2017.»

Άρθρο 135

Το άρθρο 16 Α του ν. 4173/2013, το οποίο τροποποιείται με το παρόν ΣχΝ, έχει ως εξής:

«Άρθρο 16 Α

1. Οι κάθε είδους συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου ή έμμισθης εντολής του προσωπικού, το οποίο την 11η Ιουνίου 2013 απασχολείτο στην Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. και οι οποίες λύθηκαν, με το άρθρο 3 της 2/11.6.2013 κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό (Β' 1414), όπως ισχύει, αναβιώνουν από την ημέρα δημοσίευσης του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και θεωρούνται εφεξής συμβάσεις που έχουν συναφθεί με την εταιρεία του άρθρου 1 του παρόντος νόμου. Οι μισθοί του προσωπικού του προηγούμενου εδαφίου ρυθμίζονται από τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β' του ν. 4024/2011 (Α' 226), προκειμένου δε, για δημοσιογράφους από την κ.υ.α. 2/17805/0022 (Β' 662).

2. Με κοινή απόφαση του αρμόδιου για θέματα Ραδιοτηλεόρασης, Υπουργού Επικρατείας και του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται τα κάθε είδους θέματα που προκύπτουν από την κατά την προηγούμενη παράγραφο αναβίωση συμβάσεων και ιδίως τα θέματα που αφορούν:

α) εκκρεμείς οικονομικές απαιτήσεις του προσωπικού της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε. που καταργήθηκε με την αναφερόμενη στην παράγραφο 1 κοινή υπουργική απόφαση,

β) συμψηφισμούς αυτών με τους κάθε είδους μισθούς, αποδοχές, επιδόματα και κάθε είδους αποζημιώσεις που ελήφθησαν από τους εργαζόμενους που εμπίπτουν στην παράγραφο 1 του παρόντος, για την περίοδο μέχρι την, από την ημέρα

δημοσίευσης του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αναβίωση των συμβάσεών τους,

γ) κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια του προσωπικού τούτου.

3. Από την αναβίωση της παραγράφου 1 εξαιρούνται:

α) το προσωπικό ειδικών θέσεων και οι ειδικοί σύμβουλοι (μετακλητοί υπάλληλοι),

β) όσοι γνωστοποιήσουν με έγγραφη δήλωσή τους στο Διοικητικό Συμβούλιο της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., ότι δεν επιθυμούν την αναβίωση της σύμβασης εργασίας τους μέσα σε αποκλειστική προθεσμία 20 ημερών από τη συγκρότηση του πρώτου Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας ή όσοι δεν εμφανιστούν προς ανάληψη των καθηκόντων τους μέσα στην προθεσμία αυτή,

γ) όσοι έχουν λάβει πλήρη ή μειωμένη σύνταξη με οριστική απόφαση οποιουδήποτε ασφαλιστικού φορέα και όσοι έχουν καταθέσει ήδη κατά τη δημοσίευση του παρόντος αίτηση για τη λήψη πλήρους σύνταξης. Πλήρης είναι η σύνταξη που καταβάλλεται από τον οικείο ασφαλιστικό φορέα με τις απώτατες χρονικές προϋποθέσεις που προβλέπονται από την οικεία νομοθεσία.

4. Οι συμβάσεις αορίστου χρόνου που έχουν συναφθεί με τη ΝΕΡΙΤ Α.Ε. εργαζομένων που δεν εμπίπτουν στην παράγραφο 1 του παρόντος παραμένουν σε ισχύ. Οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου που έχουν συναφθεί μεταξύ της ΝΕΡΙΤ Α.Ε. και των Γενικών Διευθυντών και Διευθυντών λύνονται αζημίως από τη θέση σε ισχύ του παρόντος. Η θητεία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου της ΝΕΡΙΤ Α.Ε. παύει αυτοδικαίως και αζημίως από τη θέση σε ισχύ του παρόντος. Μέχρι την καθ' οιονδήποτε τρόπο αντικατάσταση των προσώπων της παρούσας παραγράφου, εξακολουθούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους αμειβόμενοι σύμφωνα με τους όρους των συμβάσεών τους.»

Άρθρο 136

Νέα διάταξη

Άρθρο 137

Με την προτεινόμενη διάταξη, πράξεις που έχουν υπογραφεί καθ' υπέρβαση της εξουσιοδότησης υπογραφής

Άρθρο 138

Με την πρώτη των προτεινόμενων διατάξεων καταργείται η παρ. 4 του άρθρου 12 του ν. 4151/2013 (Α' 103), που έχει ως εξής:

«4. Οι οργανικές θέσεις των Διευθύνσεων της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσιονομικών Ελέγχων, με εξαίρεση τις οργανικές θέσεις κατηγορίας ΔΕ και ΥΕ,

καλύπτονται από υπαλλήλους του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών και της Αυτοτελούς Διεύθυνσης Ανθρώπινου Δυναμικού και Οργάνωσης του Υπουργείου Οικονομικών, που είναι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Δημοσιονομικών Ελεγκτών και Ελεγκτών ΕΔΕΛ. Από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής εξαιρούνται η Διεύθυνση Σχεδιασμού και Αξιολόγησης Ελέγχων, καθώς και το Αυτοτελές Γραφείο Παρακολούθησης και Υποστήριξης της Διεύθυνσης Έκτακτων και Ειδικών Ελέγχων.»

*** Η παράγραφος 4 αντικαταστάθηκε ως άνω με τη παρ.4β άρθρου 7 Ν.4374/2016, ΦΕΚ Α 50/1.4.2016.»

Άρθρο 139

Νέα διάταξη.

Άρθρο 140

Με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 4 του ν.2628/1998 (Α' 151), που έχουν ως εξής:

«Άρθρο 4

Γενικός Διευθυντής και Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής

"1. Ο Γενικός Διευθυντής και ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής επιλέγονται από τον Υπουργό Οικονομικών μεταξύ προσώπων μεγάλης εμπειρίας σε θέματα χρηματαγορών με αποδεδειγμένη προϋπηρεσία σε αντίστοιχες θέσεις στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Οι ανωτέρω προσλαμβάνονται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου τετραετούς διάρκειας που μπορεί να ανανεώνεται. Οι αποδοχές και οι εν γένει απολαβές και αποζημιώσεις των προσλαμβανομένων καθορίζονται με τη σχετική σύμβαση εργασίας που καταρτίζεται μεταξύ του ΟΔΔΗΧ και του προσλαμβανομένου και τελεί υπό την έγκριση του Υπουργού Οικονομικών".

«Για τις αποδοχές και τις εν γένει πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές και αποζημιώσεις των προσλαμβανόμενων της παρούσας παραγράφου εφαρμόζεται αναλόγως η περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου 28 του ν. 4354/2015 (Α' 176).».

*** Η παρ.1 αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 25 Ν.2703/1999 Α 73/8.4.1999, το δε τέταρτο εδάφιο αυτής προστέθηκε με το άρθρο 29 Ν.4465/2017, ΦΕΚ Α 47/4.4.2017.

2. Σε περίπτωση τοποθέτησης με απόσπαση στις παραπάνω θέσεις προσώπων που είναι ήδη δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από το ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 119 Α'), κατά το χρόνο της θητείας τους στον Οργανισμό διατηρούνται ακέραια τα συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα στο φορέα από τον οποίο προέρχονται, η θέση τους στην επετηρίδα και πάντα τα προσκτώμενα, λόγω προϋπηρεσίας ή συναφή προς τη θέση τους και το βαθμό τους δικαιώματα. Ο χρόνος της θητείας τους στον Οργανισμό θεωρείται χρόνος πραγματικής υπηρεσίας στην οργανική τους θέση για κάθε σχετική συνέπεια, αλλά η μισθοδοσία τους βαρύνει τον Οργανισμό

"Οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή».

**** Το τελευταίο εδάφιο της παρ.2, το οποίο είχε προστεθεί με το άρθρο 25 Ν.2703/1999 Α 73, ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΕ με το άρθρο 21 Ν.3965/2011, ΦΕΚ Α 113/18.5.2011.*